

Faptele legitimează credința
(*Werke beweisen den Glauben*)

Shreveport, Louisiana, SUA
26 noiembrie 1965

Este minunat să fim din nou aici în seara aceasta. Eu nu știu cum de s-a aflat așa repede că mă voi ruga pentru bolnavi. Ei au venit cu toții ca să mă rog pentru ei. Eu cred, că dacă urmați călăuzirea Duhului Sfânt, totul va fi bine. Așa este mai bine. Acesta este un mesaj care nu va greși niciodată.

Azi am stat în camera mea și am așteptat trei buni prieteni ca să mergem împreună la masă. La micul dejun mâncasem puțin, pentru că știam că ei vor plăti prânzul. Dar se făcuse ora 12, 13, 14 și nici unul nu apăruse. Poliția prinsese chiar atunci un răufăcător. Eu mă uitam la episodul acesta, dar pe fratele Jack nu l-am văzut. Mai târziu am aflat că fratele Jack nu m-a găsit pentru că i s-a comunicat greșit numărul meu de cameră. Eu îi voi da altădată prilejul să plătească pentru mine. Eu sunt bucuros, că îi văd în seara aceasta pe frații Tracy și Brown. Se pare că ne vom întoarce din nou în Arizona.

Când am traversat pustiul, am spus către nevasta mea: „Aici au discutat frații despre creațiunea lui Dumnezeu: dacă s-ar fi făcut în șase zile sau în șase milioane de ani.“ Te gândești la acele zile de odinioară și dorești să fii din nou tânăr, să ai viața înainte. Când îmbătrânim, rămân numai amintirile. Noi știm că ne vom duce într-o altă țară, în care nu vom îmbătrâni niciodată ... Țara aceea mare, în care nu vom îmbătrâni și nici nu vom muri.

Unul dintre frații noștri, fratele Lyle, a trecut în țara aceasta. Noi toți trebuie să trecem prin școala suferinței, ca să putem simți suferința altuia.

Acolo văd un prieten vechi, un predicator care s-a rugat deja cu ani în urmă pentru bolnavi. Este fratele Gerholtzer. Eu exprim greu numele din limba germană. Îl cunosc de aproape 10 ani. El parcă nu a îmbătrânit. Dar mai trăim într-o lume, în care totul se va sfârși odată.

Eu voi încerca să nu vă țin prea mult în seara aceasta, ca și ieri.

Eu am vrut să vorbesc despre răpire și despre condițiile biblice care

sunt necesare  i despre ceea ce va avea loc înainte a răpirii  i cum se va desfăşura totul. Noi toți credem, că va avea loc răpirea. Nu-i aşa, asta credem noi? Dar am fost călăuzit ca în seara aceasta să mă rog pentru bolnavi.

 n seara aceasta am luat masa cu un frate mexican, care este prezent aici cu nevasta lui. Cineva a venit  i a mărturisit despre cele arătate anul trecut prin darul deosebirii. Noi a tept m în seara aceasta o slujbă duhovnicească pentru vindecare, ca în anii trecu i. Fratele Brown  mp r tea atunci biletele de rugăciune. El este un om sincer. El nu a  mp r tit niciodată pentru bani. El a fost întotdeauna credincios  i  inea ordine cu oamenii în r nd. Eu mă rugam pentru ei. Era credința curată a oamenilor care numai se apropiau  i erau deja vindecați.  n compara ie cu acum, atunci beneficiau poate de douăzeci de ori mai mul i de vindecare.

Unui frate, care este în seara aceasta aici, i s-a spus prin darul deosebirii, atunci c nd era în r ndul de rugăciune, că are oreon. Medicul i-a spus că după boala aceasta, ei nu vor mai avea copii. Ei aveau un băiat  i doreau  i o feti . Dar în vedenie s-a spus din partea DOMNULUI: „Voi ve i primi feti .“ Feti a este prezentă în seara aceasta aici. Eu a  dori să ridic i feti a. Vedeți, acolo este. Ei  ed acolo. Ce copil  dulce! A  vrea ca p rin ii ei să mărturisească acest fapt.

Acum vrem să începem cu îndrumarea despre vindecarea dumnezeiască. C  i cred? Va fi o seară minunată, dacă ave i o astfel de credin . Ea este pentru cei ce cred. Este pentru cei credincio i.

Chiar vroiam să mă ad ncesc într-un text din Scriptură, când m-a strigat Billy spunând: „Fratele Jack te a teapt .“ Atunci am venit. Pentru că nu aveam o agrafă de birou, mi-am însemnat textul din Biblie cu o agrafă de păr de la so ie. Când eram mai tânăr nu aveam nevoie de a a ceva, dar acum este tot mai greu. Frate Jack, nu sim i  i tu deja? I-am spus că am devenit foarte uituc. De multe ori trebuie să mă g ndesc ce am vrut să spun. El a răspuns: „Asta este totul? De alte lucruri nu te pl ngi?“ Eu am spus: „Asta este chiar suficient.“ El a continuat: „Eu am chemat la telefon pe cineva  i l-am  ntrebat ‚Ce dore i?‘“ Eu am crezut că fratele Jack glume te doar, dar după aceea am constatat că este chiar a a.

Dar chiar dacă suntem  i mai uituci, numai faptele noastre să fie

curate, pentru că toate sunt scrise în carte și vor veni la lumină în ziua judecății.

Noi suntem ca o mare familie. Nu știu dacă există în seara aceasta, ca și ieri, legătura cu bisericile locale din țară, pentru auzirea acestor predici. Eu sunt întotdeauna mulțumit de poziția fratelui Jack. El repetă întotdeauna: „Predică ce dorești“ și astfel am putut predica și învățătură.

Eu nu sunt un visător, dar nu demult am avut un vis. Am visat un bărbat tânăr cu cătușe, care încerca să se elibereze. Cineva îmi spunea: „Aceștia sunt oameni groaznici. Să nu ai de lucru cu ei.“ Am văzut cum a ieșit omul acesta din cătușe și mă gândeam: „Acum voi vedea ce face.“ Apoi am văzut cum încercau și alții să iasă afară.

Acesta este doar un vis. Când am mers mai departe, l-am văzut pe fratele Roy Borders, cu care sunt prieten bun. El nu arăta prea bine. Ochii îi erau numai pe jumătate deschiși și se părea că ceva asemănător cu cancerul vrea să îi acopere ochii. Cineva încerca să mă tragă de lângă el. Eu strigam: „Frate Borders, în Numele DOMNULUI Isus Hristos, ieși afară din starea aceasta.“ El abia mai putea vorbi: „Frate Branham, pentru așa ceva este nevoie de mai mult. Nu pot s-o cuprind, frate Branham. Nu pot s-o ajung.“ Eu am spus: „O, frate Borders.“ Eu îl iubesc.

Apoi m-a tras cineva la o parte și am văzut că era o femeie, care stătea în altă parte. Când mai eram încă un băiat mic, duceam alimentele cumpărate acasă la oameni. Era doamna Fenton din Jeffersonville, cu care noi, soția mea și eu, suntem prieteni. Ea spunea: „Frate Branham, eliberează-ne de asta, pentru că este casa iadului.“ Ea spunea mai departe: „Tu nu ai fost înțeles de oameni și nici tu nu i-ai înțeles pe acești oameni.“ Ea spunea: „Ei sunt oameni buni, dar ...“ Eu mă uitam încolo și se părea că este o pivniță într-o groapă închisă cu grătare de fier – opt până la zece țoli. Acolo erau oameni, care își pierduseră mințile. Ei se zbăteau cu mâinile și cu picioarele, lovindu-se cu capul. Ea striga: „Eliberează-i pe acești oameni, frate Branham. Ajută-ne din necazul acesta.“ Eu o cunosc pe această femeie. Ea aparține unei biserici creștine.

Eu mă uitam în jurul meu, spunând: „Eu doresc să pot să vă ajut.“ Mă uitam la corpul meu mic și slab și apoi la grătarele acelea de fier și la acești oameni din interior. Eu nu puteam intra la ei, pentru că ei erau

după zăbrele. M-am mai uitat odată la ei. Ei se loveau cu capetele, parcă nu mai aveau mintea întreagă. Apoi am văzut cum a intrat o lumină înăuntru și am privit în sus. Acolo stătea DOMNUL sus în lumină, cu curcubeul deasupra Lui. EL se uita înspre mine spunând: „Eliberează-i pe acești oameni!“ Apoi El a plecat. Eu mă gândeam: „Cum pot eu să-i eliberez? Eu nu am putere suficientă ca să rup acest gard de fier.“ Apoi am spus: „Casă a iadului, dă-i afară în Numele DOMNULUI Isus Hristos.“ Totul se năruia. Stâncile se sfărâmau, gardul cădea, oamenii fugeau afară, strigau de bucurie. Ei cu toții erau eliberați. Apoi am strigat: „Frate Roy Borders, unde ești, unde ești?”

Dumnezeu eliberează poporul Său, unde ești frate Borders?”

Eu m-am gândit la visul acesta. Fratele Borders este cam speriat. Doar știți despre proorocia care a fost dată despre partea vestică. Unul dintre bărbați este prezent aici în sală, care era acolo când s-a întâmplat. Este un predicator al cărui ochi era să-și piardă vederea. El purta ochelari de soare când a venit la mine, prezentându-se când eram în munți. El a spus: „Frate Branham, eu sunt fratele Mc Hughes. Eu am fost răspunzător pentru una din adunările tale în California.“ Eu am spus: „Mă bucur de cunoștință, frate Hughes.“

În total erau cam douăzeci de bărbați acolo la vânătoare. Cu o zi înainte, eu vorbisem cu fratele Woods, pe care-l cunoașteți. Eu luasem o piatră, am aruncat-o în aer și imediat după cădere, eu am spus: „Așa vorbește DOMNUL! Ceva este în mișcare pentru a se întâmpla.“ El a întrebat: „Ce este frate Branham?” Eu am răspuns: „Asta nu o știu, dar în timp de 24 de ore o vei vedea. Ceva se va întâmpla – un semn mare.“

În ziua următoare am pornit pe la ora 10. Fiecare din noi avea vânatul cu el și stăteam acum acolo gata de pornire. Fratele Mac Knelly și ceilalți frați împărțeau vânatul. Fratele Borders, Roy Roberson, unul dintre prietenii mei scumpi, stăteau lângă mine când mă uitam în sus și fratele Hughes a întrebat: „Frate Branham, îngerul DOMNULUI îți apare și când ești la vânătoare?” Eu am spus: „Da, frate Hughes, dar eu vin aici ca să mă odhnesc.“ El a spus: „Bine, frate Branham, eu nu vreau să te obosesc.“ Eu am spus: „Nu face nimic.“ În clipa aceea am văzut un medic care îi cerceta ochiul. Eu nu-l cunoșteam. El purta ochelari de soare, pentru că în Arizona soarele este foarte puternic. L-am văzut pe medicul care spunea: „Stimate domn, am tratat ochiul dumneavoastră

deja de atâția ani. Este o alergie prin care vă veți pierde vederea. Ea mănâncă vederea dumneavoastră și nu poate fi oprită cu nimic.“ Apoi i-am spus fratelui Hughes: „Ai vrut să mă întrebi în legătură cu ochiul tău. Tu porți ochelari de soare din cauza ochiului bolnav.“ El a răspuns: „Așa este.“ După aceea i-am spus că medicul a stabilit cu câteva zile înainte că va orbi din cauza alergiei care se apropie de regiunea vederii. El o trata de doi ani și nu o mai putea opri. El a spus: „Frate Branham, acesta este adevărul.“

Eu am continuat: „Eu văd o doamnă mai în vârstă, cu pielea mai închisă la culoare. Ea este de origine din Arcansas. Ea este mama ta. Ea ți-a arătat picioarele ei cu tumoare spunând: „Fiul meu, dacă-l întâlnești pe fratele Branham, roagă-l să se roage pentru mine.“ El a strigat: „O, har divin.“ Apoi l-am văzut în vedenie fără ochelari și am spus: „Așa vorbește DOMNUL! Dumnezeu a vindecat ochiul tău și o vindecă și pe mama ta.“

În prezența acestor bărbați, eu am pus mâna pe umărul fratelui Roy Roberson și am spus: „Frate Roy, ascunde-te repede, ceva se va întâmpla.“ El a întrebat: „Ce vrei să spui, frate Branham?“ Eu am răspuns: „Nu mai vorbești, ascunde-te repede!“ Am luat lopata care era acolo și m-am îndepărtat de la ei, pentru că știam că se va întâmpla acolo unde eram eu.

În apropiere de prăpastia adâncă, a venit un foc din văzduh, ca un vârtej și s-a oprit puțin deasupra mea. Rupea pietrele din stâncile munților, la fel și vârfurile pomilor, în jur de 100 de metri. Toți au fugit și s-au ascuns. Apoi s-a ridicat ca un tunet puternic întorcându-se în văzduh, apoi s-a întors din nou. S-a repetat de trei ori. Când s-a terminat totul, ei au venit la mine și au întrebat: „Ce înseamnă aceasta?“ Eu am răspuns: „A fost un semn de avertizare pentru judecată. În zilele următoare va fi un cutremur mare în vestul statului și nu va înceta până când California – Los Angeles – va fi scufundat. Va merge în jos și va aluneca în ocean.“ Două zile mai târziu s-a cutremurat Alaska.

Când am vorbit ultima dată în California, încă nu știam ce s-a întâmplat, până la sfârșitul adunării. Eu am spus: „California, ca și Capernaumul, tu oraș numit după numele unui înger (Los Angeles), te-ai ridicat singur spre cer, dar vei fi împins spre iad. Dacă aceste lucruri mărețe s-ar fi întâmplat în Sodoma, orașul ar mai trăi și astăzi.“

În zilele de pe urmă, pretutindeni fierbe și se dezbină lumea. În magazinul științific s-a relatat că regiunea este deja spălată de apele oceanului în subteran și trebuie să se scufunde și ei știu aceasta.

Fiți atenți! Apa va ajunge până la lacul Salton. Los Angelesul va intra la judecată. Eu v-o spun înainte de a se întâmpla, ca să fiți pregătiți. Asta nu am spus-o de la mine. EL nu mi-a spus niciodată ceva ce nu s-a împlinit. Asta o puteți mărturisi. Așa este. Dar când se va întâmpla, eu nu știu.

După ce am venit de la adunare, mi s-a spus ceea ce anunțasem. Am ascultat cu atenție și am cercetat Scriptura. Știți voi, că DOMNUL Isus, a rostit aproape aceleași cuvinte împotriva Capernaumului, oraș care este astăzi pe fundul Mării Moarte? Dar lucrul acesta nu s-a întâmplat imediat, ci mai târziu. Acum este în mare. Dumnezeu, care a distrus Sodoma din cauza păcatelor, este același care a scufundat Capernaumul în mare. Același Dumnezeu va scufunda în ocean Los Angelesul pentru păcatele lor, pentru stricăciunea de aici.

Să ne rugăm.

DOAMNE, este foarte plăcut să mărturisești unor astfel de ascultători. DOAMNE, noi Te credem, ajută necredinței noastre. DOAMNE, noi recunoaștem că ne apropiem de sfârșitul lumii. Când va fi asta, noi nu știm, dar într-o zi se va înfăptui răpirea tainică a Miresei. DOAMNE, noi vom fi cu Tine, vom fi răpiți. Ziua aceasta o așteptăm noi. Pregătește inimile noastre, DOAMNE.

Multe persoane sunt aici pe târgi, bărbați și femei legați de dușman. Poate sunt și oameni care vor muri de atac de inimă, dacă nu-i atingi Tu. Alții poate sunt mâncați de cancer. O, Tată, Tu cunoști inima fiecăruia. TU știi dacă este adevărat sau nu. Noi spunem toate acestea pentru că știm ce ai făcut. Puterea Ta cea mare a eliberat așa de mulți. Asta putem s-o mărturisim chiar dacă ne-ar spune cineva că aceste lucruri nu se vor mai repeta. Dar ele se întâmplă DOAMNE 'i noi suntem martori. DOAMNE, eu mă rog, că să clădești credință în inimile acestor oameni, ca fiecare dintre ei să plece eliberat sau vindecat de aici. DOAMNE, fă-o simplu. Las-o să se întâmple în timp ce învățăm din Cuvântul Tău. Fie ca Duhul Sfânt să-mi ia greșelile și să le corecteze în inimile oamenilor. Fă ca seara aceasta să devină o realitate, pentru intrarea Ta în inimile credincioșilor. Pentru acest scop este planificată

această seară. Pregătește-i, mai ales pe cei ce nu sunt încă salvați, acum când ușa harului mai este încă deschisă. Te rugăm în Numele DOMNULUI Isus Hristos. Amin.

Cineva m-a înștiințat că s-ar fi făcut o colectă pentru mine. Nu era necesar. Nu faceți asta. Odată au adunat cei din Calgary, Canada, o colectă de câteva mii de dolari. Atunci aveam numai două camere cu copiii împreună și trebuia să atârnăm pături la uși, ca ei să nu primească aprindere la plămâni, soția mea știe și este aici. Fratele Jack mi-a spus: „Frate Branham, asta nu este corect în felul acesta.“ Eu am spus: „Luați banii înapoi!“ El a răspuns: „Cum putem face așa ceva?“ Astfel am cumpărat casa pentru proslăvirea DOMNULUI. Noi am luat-o ca un dar de dragoste de la oamenii din localitatea amintită. Apoi m-am gândit că nu este corect să rețin acești bani, pentru că nu am adus nimic în această lume și precis nu voi duce nimic afară. Astfel am trecut casa pe numele bisericii. Când îmi voi termina slujba, poate locui un alt slujitor acolo, dacă o mai permite timpul. Astfel vă mulțumesc mult, prieteni. Dumnezeu să vă binecuvânteze pentru asta.

Noi vrem să citim din Iacov 2, 21-23 și să mai învățăm, înainte de a ne ruga pentru bolnavi. Ne gândim și la cei ce au plecat ca misionari în Tailanda. Sunt atâtea lucruri la care te gândești ziua ți vrei să le amintești seara. Dar când suntem aici, uităm restul. Să ne întoarcem acum la textul nostru:

„Avraam, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte, când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar? Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui și prin fapte, credința a ajuns desăvârșită. Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: „Avraam a crezut pe Dumnezeu și i s-a socotit ca neprihănire“; și el a fost numit „prietenu lui Dumnezeu.““

Țineți Bibliile la îndemână, pentru că vrem să mai citim și alte texte și să ne referim la ele. Tema mea este: „Faptele legitimează credința.“ Faptele dovedesc că credința ne-a cuprins. Am ales această temă, pentru că eu cred că ne va ajuta să primim și să înțelegem mai bine. Ascultați cu luare aminte la această lecție. Iacov se referă în învățătura lui la textul din Genesa 22, 1-12, adică ceea ce este spus de Avraam.

„După toate aceste lucruri, Dumnezeu a pus la încercare pe Avraam și i-a zis: „Avraame!“ „Iată-mă“, a răspuns el. Dumnezeu i-a zis: „Ia pe

fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac: du-te în țara Moria Ți adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care Ți-l voi spune. ' Avraam s-a sculat dis de dimineață, a pus șaua pe măgar și a luat cu el două slugi și pe fiul său Isaac. A tăiat lemne pentru arderea de tot și a pornit spre locul, pe care i-l spusese Dumnezeu. A treia zi, Avraam a ridicat ochii Ți a văzut locul de departe. Și Avraam a zis slugilor sale: ,Rămâneți aici cu măgarul; eu și băiatul, ne vom duce până acolo să ne închinăm și apoi ne vom întoarce la voi. ' Avraam a luat lemnele pentru arderea de tot, le-a pus în spinarea fiului său Isaac și a luat în mână focul și cuțitul. Și au mers astfel amândoi împreună. Atunci Isaac, vorbind cu tatăl său Avraam, a zis: ,Tată! ' ,Ce este fiule? ' i-a răspuns el. Isaac a zis din nou: ,Iată focul și lemnele; dar unde este mielul pentru arderea de tot? ' ,Fiule, ' a răspuns Avraam; ,Dumnezeu însuși va purta de grijă de mielul pentru arderea de tot. ' Și au mers amândoi împreună înainte. Când au ajuns la locul pe care i-l spusese Dumnezeu, Avraam a zidit acolo un altar și a așezat lemnele pe el. A legat pe fiul său Isaac și l-a pus pe altar, deasupra lemnului. Apoi Avraam a întins mâna Ți a luat cuțitul, ca să înjunghie pe fiul său. Atunci Îngerul DOMNULUI l-a strigat din ceruri Ți a zis: ,Avraame! Avraame! ' ,Iată-mă! ' a răspuns el. Îngerul a zis: ,Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci știu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine. "

Iacov vorbește despre justificarea lui Avraam prin fapte. Pavel justifică totul prin credință. În Romani 4, 1-4 citim:

„Ce vom zice dar că a căpătat, prin puterea lui, strămoșul nostru Avraam? Dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu. Căci ce zice Scriptura? ,Avraam a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit ca neprihănire. ' Însă, celui ce lucrează, plata cuvenită lui i se socotește nu ca un har, ci ca ceva datorat. "

Mai citim din Genesa 15, 5-6:

„Și, după ce l-a dus afară, i-a zis: ,Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri. ' Și i-a zis: ,Așa va fi sămânța ta. ' Avraam a crezut pe DOMNUL Ți DOMNUL i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire. "

Amândoi bărbații au vorbit despre credință. Pavel ne arată neprihănirea lui Avraam prin ceea ce vedea Dumnezeu în el. Iacov ne

descrie neprihănirea lui Avraam, prin ceea ce vedeau oamenii în el. Iacov justifică neprihănirea prin fapte. Pavel mărturisește despre neprihănirea prin credință. Avraam l-a crezut pe Dumnezeu. Dumnezeu a văzut credința lui în fapte, au văzut-o și oamenii. În felul acesta se întâmplă și cu noi. Faptele noastre exprimă credința noastră. Dacă ne este frică să lucrăm conform credinței noastre, atunci nu credem. Vedeți, voi trebuie să credeți. Faptele lui Avraam exprimau credința lui în făgăduința lui Dumnezeu. Vedeți, Avraam avea aproape o sută de ani și Sara cu zece ani mai tânără. Ei erau amândoi bătrâni și în afara timpului de a mai avea copii. Deși erau de mulți ani căsătoriți, totuși ei nu aveau copii. Dar Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam când avea 75 de ani, iar Sara avea 65 de ani: „Veți avea un fiu.“ El a crezut făgăduința lui Dumnezeu. El credea și s-a pregătit pentru un copil. Vedeți, Dumnezeu i-a văzut credința, iar oamenii au văzut faptele care mărturiseau despre credința lui.

Același lucru se repetă în seara aceasta. Așa este și cu noi. Lui i s-a descoperit. Și pentru că i s-a descoperit, el a crezut și a lucrat în așa fel de parcă totul s-ar fi împlinit deja.

Aici vrem să ne adâncim puțin. Câteodată nu înțelegem totul prea bine. Oamenii încearcă să facă câte ceva după îndemnul firii și a simțurilor. Dar asta nu merge.

Fratele Gelholtzer și eu, am văzut multe pe terenul acesta, ceea ce mărturisește pentru și contra: rugăciunea pentru bolnavii din toată lumea și deznădejdea oamenilor, cei ce strigă „aleluia“ din toate părțile. Noi am învățat din toate acestea. Pe când eram tineri și am început să predicăm, eram de parcă învățam înotul, frate Gerholtzer. Frații mai bătrâni mai știu încă, cum aveam atunci foarte multe vedenii și-mi era greu să mă reculeg. Frații trebuiau să mă conducă acasă.

Îmi aduc aminte de o seară, pe care nu o voi uita niciodată. Eram în San-Jose'. Un frate venise să mă trezească. Eu nu mai dormisem de câteva zile. Eu nu știam că-i vorbesc acelui bărbat. Dar el mi-a povestit, că am început să plâng și am spus: „Eu mă duc acasă.“ El a răspuns: „Tu nu poți merge acasă. Tu trebuie să vii la adunare.“ Eu am replicat: „În câteva minute sunt pregătit să merg acasă.“ Vedeți, toate aceste lucruri m-au cuprins. Trăiam deja ca tânăr într-o altă lume. Când se învață înotul plescăi prin apă și când se ajunge pe partea cealaltă a

lacului, poți spune: „Am reușit.“ După ce știi să înoti, este ceva plăcut și nu mai este greu. Vedeți voi, totul trebuie învățat cum se face și apoi lucrul acela devine ușor.

Un copil cade de mai multe ori când învață să meargă. Dar cineva care știe cum să meargă, un atlet, pășește fără greutate același drum. Dar și el a trebuit să înceapă odată, pentru a deveni atlet. Așa se întâmplă și cu predicarea despre vindecarea dumnezeiască și cu celelalte lucruri. În timp ce mergi pe un drum, începi să înveți. Voi trebuie să învățați cum să-L primiți pe Dumnezeu și ce înseamnă în realitate. Uneori ne permitem să spunem: „Acela sau altul nu a avut credință suficientă sau a făcut una sau alta.“ Dar pentru asta există un motiv. De multe ori se ascunde un păcat necunoscut. Noi putem turna untdelemn cât vrem și să strigăm până răgușim, dar satana nu va pleca. Nu, niciodată. Mai întâi trebuie să mărturisiți totul. Asta se întâmplă prin darul deosebirii. De multe ori se spune: „Du-te și pune-te în ordine cu asta sau cu cealaltă.“ Dar oamenii nu prea vor să facă acest lucru. Alții devin nerăbdători și spun: „Ah, pentru mine nu s-a rugat.“

Dar noi vrem să găsim acum o cale – baza reală a vindecării dumnezeiești și ce se întâmplă. Cum este cu darul? Așa cum am spus ieri seară, un dar este ceva minunat. Dar ținta voastră nu poate depinde de aceasta. Voi nu puteți face dintr-un lucru minor, un lucru principal. Așa este cu darurile. Satana poate să imite fiecare dar. El poate repeta exact. De aceea noi trebuie să fim atenți. Așa cum m-am exprimat deja odată despre vorbirea în limbi, că și demonii pot imita aceste lucruri. Atunci nu mai avem originalul, ci imitația, care seamănă foarte mult cu originalul. Oamenii care nu pot deosebi, spun că și ceea ce este minciună este adevărat.

Același lucru îl fac ei și cu vindecarea divină. Unii cred că este vorba numai de un hocus pocus, dar aici nu este așa ceva. Aici este vorba de o credință adevărată și neamestecată, în cele spuse de Dumnezeu că este adevăr.

În aceasta suntem ancorați. Nimic nu ne poate mișca de aici. Totul va rămâne pe loc. Credința este o descoperire de la Dumnezeu. Da, credința este o descoperire. Vrem să ne ocupăm puțin cu aceasta. Este o descoperire. EL a descoperit voia Sa prin harul Său. Nu voi ați făcut aceasta. Nu voi v-ați introdus în credință. V-a fost dăruită prin harul lui

Dumnezeu. EL v-o descoperă! De aceea este credința o descoperire. Biserica întreagă este clădită pe descoperirea lui Dumnezeu.

Un predicator baptist mi-a spus cu puțin timp în urmă. „Eu nu pot accepta descoperirea.“ Eu am spus: „Atunci nu poți să accepți Biblia. Apoi nu-L poți accepta pe Hristos, pentru că El este descoperirea lui Dumnezeu. EL este Dumnezeu descoperit în trup.“ Vedeți, întreaga Biserică este clădită pe descoperirea dumnezeiască. Isus a întrebat atunci: „Ce spun oamenii despre Fiul Omului?“ EL vorbea cu ucenicii Săi. Unii spuneau: „Ilie, Moise, Ieremia sau unul dintre prooroci.“ EL a întrebat: „Dar ce spuneți voi?“ Petru a răspuns: „TU ești Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui viu.“

Biserica romană spune că Isus și-ar fi clădit Biserica pe Petru ca stâncă. Protestanții spun: „EL a clădit-o pe Sine însuși.“ Acum, ei pot avea dreptate. Dar pentru mine amândouă argumentele sunt greșite. Aici era vorba despre descoperirea duhovnicească – cine este EL. „Nu carnea și nici sângele nu ți-au descoperit Petre, ci Tatăl Meu din ceruri.“ EL ți-a descoperit aceasta. „Și pe această stâncă (pe descoperirea dumnezeiască cine sunt Eu, adică Cuvântul ...) pe această stâncă voi clădi Biserica Mea, iar porțile iadului nu o vor înghiți!“ EL arată că porțile iadului vor fi împotrivă.

Prin credință, prin descoperire, Abel i-a adus lui Dumnezeu o jertfă mai plăcută decât Cain. Dumnezeu spune că el ar fi fost drept. Cum s-a întâmplat? – Prin credință, prin descoperire. Prin descoperire Abel i-a adus lui Dumnezeu o jertfă prețioasă. Lui i s-a descoperit, că nu erau fructele câmpului, ci sângele.

Astfel unii pot crede, iar alții nu. Unii se fac că cred. Vedeți, într-o adunare mare vin tot felul de oameni și în rândul de rugăciune – toți oameni buni – unii dintre ei fac totul pentru a crede, încearcă să cuprindă credința de la sine, alții nu pot crede deloc, iar altora le este dăruită prin har. Aici este deosebirea. Prin aceasta se întâmplă. Aici este descoperirea adevărată, pentru că această credință este o descoperire de la DOMNUL. Trebuie mai întâi să ne fie descoperită.

Isus s-a exprimat foarte clar când a spus: „Nimeni nu poate veni la Mine, decât dacă Îl atrage Tatăl Meu.“ Este necesară o descoperire. Atunci ei nu au știut cine este EL. Ei credeau că EL ar fi un om obișnuit. Alți credeau, așa cum spun oamenii și astăzi, că EL ar fi un prooroc

oarecare. Dar El a fost Proorocul. EL era ca un om obișnuit, dar era mai mult decât atât.

Cum am spus deja ieri seară. Dacă ați citi cartea, poate că la început v-ați încurca. Am vorbit despre cele două cărți ale vieții. Este aceeași carte. Dar una vorbește despre nașterea naturală, iar cealaltă despre nașterea voastră duhovnicească. Una face legătura cu cealaltă, ca tulpina cu spicul. Voi vorbiți cu mine ca și cu o persoană vie, dar o parte din mine va trece. Din una din cărți poate fi șters numele, dar numele care a fost stabilit pentru veșnicie, a celor aleși, nu poate fi șters niciodată, pentru că a existat acolo întotdeauna. Acest nume nu poate fi șters niciodată. Veți găsi toate aceste probleme în carte și nu vă veți încurca. Așa este. Fratele Vayle, care are de grijă de partea gramaticală, mi-a amintit de acest lucru. Eu am spus: „Așa este bine.“

Vedeți, eu sunt din trei părți: trup, suflet și duh, dar sunt o singură ființă. Există numai o singură carte a vieții. Un bob de grâu trece prin multe faze. Tulpina nu este spicul, iar spicul nu este grâul. Dar ca plantă, ea este grâul. Bobul vine la urmă. Restul erau doar purtătorii bobului, care trebuie să treacă. Când citim într-un singur loc, se aude de parcă numele nostru poate fi luat din cartea vieții Mielului. Dar vedeți ce este. Toate acestea ne sunt date în puternica descoperire prin deschiderea celor șapte peceti. De ce este așa de greu pentru unii oameni? De ce nu pot oamenii să creadă?

Isus a spus: „Nimeni nu poate veni la Mine, decât dacă îl atrage Tatăl. Și toți care mi i-a dat Tatăl vin la Mine.“ Deci, prin descoperirea lui Dumnezeu Îl cunoaștem pe El. Credința noastră este ancorată în El, iar noi lucrăm corespunzător acestei credințe. Noi vedem cu claritate cum s-a descoperit Dumnezeu prin Isus Hristos. Dar numai cei ce au fost aleși de DOMNUL, pentru a vedea, pot înțelege aceste taine. Toți acei ce au fost aleși de Tatăl, vor veni la DOMNUL Isus. Ei Îl vor recunoaște ca singurul Domn. Nimeni altul nu poate înțelege această taină, indiferent cât de bun este el. Este necesară o descoperire, atunci vei vedea cine este Isus Hristos.

Planul Său dinainte va decurge fără schimbări. Așa cum este pregătit pământul pentru semănat, la fel trebuie să cadă Cuvântul lui Dumnezeu într-un pământ bine pregătit. Dar nimeni nu aruncă sămânța numai de dragul păsărilor. Nimeni nu seamănă în spini și tufe, unde se înecă

planta. DOMNUL Isus a clarificat aceasta în pilda pământurilor. Pământul trebuie mai întâi pregătit. Dumnezeu pregătește inimile prin harul Său. EL v-a pregătit deja dinainte. EL ne-a ales și ne-a pregătit pentru viața veșnică. EL ne-a cunoscut, de aceea ne-a pregătit.

De aceea ați ieșit afară din toate împiedicările și v-ați așezat acolo unde sunteți acum. Dumnezeu vă călăuzește până acolo unde vrea El să vă așeze. Dacă nu este pregătit pământul, sămânța nu poate încolți. Motivul pentru care predicăm noi această credință, este ca să semănăm sămânța credinței. Noi vedem toate acestea prin deosebirea DOMNULUI și recunoaștem astfel ce se întâmplă. Toate darurile despre care ne relatează Biblia, sunt lucrătoare. Dar când lucrează oamenii, ei pot striga: „Aleluia, eu cred.“ Dar ei vin și se găsesc înșelați. Vedeți, pământul trebuie să fie ales dinainte. Atunci știți când este lovit.

Așa cum am povestit aseară despre puiul de vultur, care auzise strigătul mamei sale. Era o mare deosebire între cotcodacul găinii și chemarea vulturului. Puiul de vultur nu a devenit vultur prin chemarea sa, ci a fost vultur de la început. Un creștin a fost de la început un creștin. Voi sunteți despărțiți de Dumnezeu pentru că ați căzut în păcatul primilor părinți – Adam și Eva. Voi sunteți păcătoși din natură. Voi nu ați vrut să fiți așa, dar acum ați auzit Evanghelia. Credința vine prin auzire. Descoperirea vine prin auzire. Ceva s-a petrecut cu voi. Cel ce șade lângă dumneavoastră poate va spune: „Așa ceva nu pot să cred. Este o prostie.“ Așa au făcut-o ei și de rusale. Ei se râdeau, spunând: „Oamenii aceștia sunt plini de vin.“ Era ceva puternic pentru acei care au trăit acele clipe. Ce se întâmplase? Dumnezeu se descoperise persoanelor individuale. Ceilalți râdeau, dar aceștia se bucurau, laudând pe DOMNUL. Era o descoperire pentru fiecare, care este credința – credința descoperită. Dacă nu ar fi credința, nu s-ar întâmpla nimic. Era credința.

Pământul trebuie mai întâi pregătit. *„Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat, i-a și socotit neprihăniți, iar pe acei pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit”* (Romani 8, 30 și Efeseni 1, 3-5). Nu este nici o confuzie. Aceasta o susținem, priviți numai în Sfânta Scriptură. Totul se întâmplă exact așa cum scrie în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi vedem respingerea mesajului. Nu este aceasta tocmai ceea ce spune Scriptura? Toate lucrurile acestea sunt pregătite de

DOMNUL. O, aceasta ne face să ne continuăm drumul cu bucurie.

Problema constă în faptul că deosebirea între primii creștini și cei din zilele noastre, este atât de mare. Descoperirea adevărată a lui Isus Hristos, că El este Emanuel, locuia în inimile acelor oameni.

Ei erau neclintii. Dar astăzi, ei sunt mângâiați de cei din denotațiuni cu observația: „O, aceștia nu au descoperirea. Veniți la noi.“ Poate vă bazați pe descoperirea lor, dar dacă descoperirea lor nu este conform Cuvântului, atunci este falsă. Aceasta este valabilă pentru mine și pentru oricare altul. Aici trebuia să cadă decizia. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune ce este corect și ce este fals. Fiecare sămânță trebuie să aibă pământul său. EL știa ce se va întâmpla, de aceea putea El să-i cheme pe cei ce au fost aleși dinainte. Isus a spus despre sămânță: „Unele au căzut pe stânci și printre spini.“ Acolo nu puteau să crească. Dar câteva semințe au căzut pe pământ bun, care era pregătit pentru aceasta.

Toți oamenii aceștia sunt ca puii. Ei încearcă una și alta, dar după un timp va veni chemarea din ceruri. Vulturul cel tânăr va recunoaște chemarea. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți, el recunoaște semnalul, pentru că este ceva în inima lui care-i spune și descoperă despre ce este vorba.

Proorocul Isaia spunea: „O fecioară va naște.“ O expunere ciudată. Cum putea spune un om rațional așa ceva? Niciodată nu a existat până atunci o fecioară însărcinată. Dar acum el a spus: „O fecioară va naște.“ El nu s-a îngrijorat de ceea ce a spus. El a exprimat-o. Cum se va întâmpla? Pentru asta nu trebuia să se îngrijească. El trebuia doar să spună ce vrea să facă DOMNUL. Dumnezeu îi descoperise acest lucru – într-o vedenie. A fost o lucrare descoperită care s-a împlinit exact.

Același Dumnezeu m-a înștiințat, că această pereche, care nu putea să mai aibe copii, vor primi o fetiță. Pentru alții s-au spus alte lucruri, care erau ciudate, mai ales unde spusese medicul că este imposibil așa ceva. Dar când spune Dumnezeu: „Se va întâmpla!“ depinde numai pe ce fel de pământ cade Cuvântul. Vedeți, proorocul DOMNULUI se ridicase, iar Cuvântul DOMNULUI a fost trâmbițat.

Când a spus Dumnezeu în Genesa cap.1: „Să fie lumină“, s-a făcut lumină. Ceea ce a exprimat, s-a împlinit. „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească

și parte femeiască i-a făcut“ (Genesa 1, 27). Mai întâi nu era nimic pe pământ. În Genesa cap. 2, după ce a fost creat totul, nu era încă nici un om care să are pământul. Ce era? Era Cuvântul Lui. EL a vorbit. Când a spus El: „Să fie lumină“, trebuia să vină lumina, chiar dacă venea numai după 800 de ani. Când a spus El, să crească palmieri și brazi, una sau alta să crească, această sămânță era deja formată sub apă. Așa este. Apoi au apărut la timpul stabilit. Nu putea să dea greș. Este Cuvântul lui Dumnezeu. După ce exprima El ceva, aceasta nu mai putea rămâne teorie.

Atunci Dumnezeu a vorbit cu oamenii față-n față. Dar în timpul lui Moise, El a vorbit din stâlpul de foc. Poporul a avut rugămintea ca Moise să le vorbească, altfel trebuiau să moară. Atunci Dumnezeu a spus: „Nu voi mai vorbi acestui popor, voi ridica un prooroc pentru ei.“ În felul acesta a lucrat Dumnezeu întotdeauna. Un prooroc stă sub inspirație. El nu stă și se gândește: „Un moment, dacă spun asta, oamenii mă consideră nebun.“ Vedeți, așa ceva ar fi o reflectare mintală, care-l ascultă pe satana, așa cum a făcut-o Eva. Atât timp cât vă spune medicul că nu mai puteți trăi, că nu veți mai putea face una sau alta ^oi-l ascultați când spune că nu vă mai însănătoșiți, atunci sămânța cea bună nu va cădea niciodată pe pământ roditor, ca să vă fie de folos. Așa nu merge. Dar dacă îndepărtați toate acestea, sămânța va cădea pe pământ bun și pregătit și nimeni nu o poate smulge din pământ.

Indiferent cât va dura aceasta, totuși se va întâmpla. El a spus: „O fecioară va rămâne însărcinată.“ Știți că faptul acesta a durat 800 de ani până la împlinire? Dumnezeu a ales-o pe fecioara aceasta dinainte – EL știa cine va fi ea, numele ei – și unde va cădea sămânța bună. Credeți asta? Desigur că El știa. Printr-o naștere naturală urma să se întâmple această minune. Dumnezeu a știut aceasta, EL a descoperit taina aceasta proorocului, care a exprimat Cuvântul primit cu credincioșie. Fără ca să se gândească cum se va întâmpla, el a exprimat. El nu a încercat niciodată să înțeleagă această taină. Dacă încercați să cuprindeți tainele acestea cu mintea – cum ar fi, dacă femeia sau bărbatul s-ar gândi cum se va întâmpla, spunând: „Eu sunt neputincios de mulți ani. Medicul a spus că pentru mine nu mai există nici o șansă.“ Asta poate fi adevărat după cât poate judeca el. Dar dacă există ceva, ce poate smulge aceste

gânduri ale buruienii, dacă intervine Dumnezeu cu harul Său, nu un predicator sau altcineva, ci Dumnezeu care pune descoperirea Sa în inimă, atunci sunteți salvați. Nimic nu vă mai poate reține, vă veți face bine. Dar până se întâmplă aceasta, veți rămâne cu spusele medicului. Trebuie să primiți o descoperire. Prin harul lui Dumnezeu vi se descoperă.

Dumnezeu știa cine este fecioara prin care se va înfăptui lucrarea. Pentru Isaia nu exista nici o îndoială. Isaia nu a spus: „O clipă, DOAMNE, ce mi-ai spus? O fecioară va naște? O, Tată, așa ceva nu s-a întâmplat niciodată!“ Nu, el nu a întârziat să spună: „O fecioară va rămâne însărcinată.“ Vedeți, Maria a spus: „Cum se face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat?“ (Luca 1, 34). Așa ceva nu se mai întâmplase. Nu, niciodată. „Cum voi avea eu acest copil? Eu nu știu de bărbat. Nu se poate așa ceva. O îngerule, cred că te-ai înșelat. Cred că este o înșelare optică. Doar știi că biserica mea învață: „aceste zile au trecut.““ Pe un astfel de pământ nu ar fi căzut Cuvântul lui Dumnezeu niciodată. Maria nu a pus nimic sub semnul întrebării. Maria nu și-a pus nici o întrebare. Ea a spus: „Iată, roaba DOMNULUI; facă-mi-se după cuvintele tale!“ (Luca 1, 38). Îngerul i-a spus: „Duhul Sfânt se va pogori peste tine și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfântul care se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.“ Ea a crezut. Astfel s-a întâmplat.

Când a pus Dumnezeu Cuvântul Său prin descoperire în inima lui Isaia, acesta a căzut pe un pământ bun, pentru că el era un prooroc. Proorocul nu a dat nimic pentru înțelepciunea omenească. El nu dădea nimic pentru inteligența omenească. El nu dorea să fie cu vază în lume. El era un canal curat de transmisie a lui Dumnezeu, prin care putea vorbi DOMNUL. Pe el nu-l interesa faptul dacă cineva se simțea jignit sau nu, dacă se auzea rațional sau nu, pentru că Dumnezeu vorbea și nu omul. Cuvântul vorbit deveni astfel sămânța, care trebuia să cadă undeva. Când vorbea Dumnezeu ceva, trebuia să fie și cineva prin care se transmitea mesajul mai departe. La fel a spus El: „Toate lucrurile sunt posibile celui ce crede. Dacă veți spune muntelui acestuia: „Aruncă-te în mare“ și nu vă îndoiiți în inimile voastre, atunci veți primi ceea ce ați cerut.“ Vedeți, undeva trebuie să se împlinească făgăduința. Așa este.

Noi vedem deci expunerea lui Isaia. Fecioara Maria era pregătită. Ea a rămas fecioară fără să se întineze. Pământul era pregătit, ales prin buna știință a lui Dumnezeu. Când a spus Dumnezeu: „O fecioară ...“ atunci El a cunoscut-o deja dinainte cu numele. Numele ei era trecut deja în cartea vieții. Apoi s-a adeverit acest lucru. Oamenii au văzut în fapte ceea ce era făgăduit. Apoi noi privim înapoi și spunem: „Da, s-a împlinit“, pentru că vedem făgăduința împlinită.

Faptele lui Noe demonstau oamenilor cât de adâncă era ancorată credința lui în Dumnezeu. Dumnezeu s-a arătat lui Noe și i-a vorbit: „Noe, va ploua. Voi distruge pământul cu apă.“ Mai înainte nu plouase niciodată. Era ceva imposibil. Dumnezeu i-a vorbit lui Noe: „Construiește o corabie, ale cărei dimensiuni ți le voi da Eu.“ Noe a început să lucreze. El a tăiat multe scânduri, a făcut izolații, cum i-a spus Dumnezeu. Puteți să vă închipuiți ce spuneau oamenii despre acest om?

Ei au spus: „Omul acesta și-a pierdut mințile. El spune că va cădea apă din cer, dar acolo nu este apă.“ Dar Noe nu s-a îngrijorat. Faptele lui dovedeau credința lui în făgăduința lui Dumnezeu.

De aceea se desparte fiecare creștin de tot ce l-ar putea despărți de Cuvântul lui Dumnezeu, indiferent ce spun sau cred oamenii. El se desparte de tot. Dar dacă el este numai un creștin prefăcut, atunci faptele lui se vor descoperi în curând. El va cădea înapoi, va aluneca în diferite extreme, încercând tot felul de lucruri. El se va arăta, ce este. Dar dacă cineva este sincer, Cuvântul DOMNULUI va fi pus în inima lui și va forma un om după voia lui Dumnezeu, pregătit pentru ceasul cel mare. Așa a făcut-o Noe.

Moise a venit cu toiagul în mână, pentru a scoate poporul de la faraon. Biblia spune că el era informat și învățat în toată înțelepciunea egipteană. El era așa de înțelept, încât putea să-i învețe știința lor, pentru că o cunoștea foarte bine. El avea poziția cea mai bună în știință. Acum, gândiți-vă la un om care este afară în pustiu, cu toată învățătura lui, căruia i se arată Dumnezeu și îi spune: „Moise, ia toiagul care-l ai în mână. Du-te în Egipt și eliberează poporul Meu. Pentru că tu ai cheia pentru această lucrare în mână. Totul este în mâna ta. Cu acest toiag vei ordona totul.“

Acum, dacă Moise ar fi spus: „O clipă, eu am crezut că Acel mare

„EU sunt“, făptura inteligentă, vorbește cu mine. Dar cum pot să mă duc cu toiagul acesta în mână și să biruiesc un milion de înarmați? Eu nu sunt un luptător, ci un păstor. Cum pot face eu așa ceva?“ Dar pentru el nu a existat întrebarea: „De ce?“ sau „Pentru ce?“ Inima lui era pregătită. El era o persoană aleasă dinainte. Darurile și chemările nu se pot lua înapoi. Dumnezeu i-a făgăduit aceasta deja lui Avraam. Pământul era deja pregătit pentru aceasta. Moise a luat deci toiagul, a coborât în Egipt și a eliberat un popor dintr-un alt popor. Când a venit la faraon și a spus: „Lasă poporul acesta să plece“, faraon a constatat faptele lui Moise și a văzut că posedă o credință neclintită. El avea credință în Dumnezeul care îi dăduse făgăduința. El s-a dus pentru a îndeplini însărcinarea. Nimeni altul nu ar fi putut face lucrul acesta; pentru că el era ales pentru această lucrare. Dumnezeu i-a spus lui Avraam că se va întâmpla. Dar când s-a apropiat timpul împlinirii, s-a născut un băiat; un băiat frumos; părinții săi, Amram și Iochebed, nu se temeau de porunca împăratului. Vedeți, pământul era deja pregătit.

O DOAMNE, eu sper că voi vorbi în seara aceasta către un pământ pregătit. Dacă sămânța va cădea într-un loc pregătit și potrivit, atunci se va întâmpla ceva. Dacă nu, atunci nu se va întâmpla nimic. Poate veți spune: „Frate Branham, atunci ne lipsește ceva.“ Dacă-i așa, atunci vă lipsește încă ceva din creștinism. Vedeți, totul se poate imita. Dar când va cădea Cuvântul DOMNULUI în pământul potrivit, atunci va apare ceva de felul său. Așa trebuie să se întâmple, pentru că este o sămânță.

Faptele lui Moise au dovedit credința sa în promisiunea lui Dumnezeu. Faraon putea doar să vadă, dar nu știa cum putea face Moise aceste lucruri. Dar el știa că Moise crede ceea ce spune, altfel nu ar sta în palatul său cu toiagul în mână. El a spus: „Cu toiagul acesta voi conduce poporul din această țară.“ Un om bătrân de 80 de ani, care nu era un atlet, ci un om bătrân cu umerii aplecați și cu barbă albă; cu părul alb, dacă mai avea, – cu toiagul în mână, a vorbit: „Eu voi călăuzi acest popor! Lasă poporul afară. Așa vorbește DOMNUL! Dacă nu vei îngădui, te va judeca Dumnezeu.“ Amin.

A fost fricos? El a avut poate un arc și o sulită, dar alte arme nu mai avea. El era fără frică. El știa unde stă. El a spus: „Dumnezeu te va lovi, faraoane!“ Precis. Dumnezeu i-a făgăduit că se va întoarce din nou la acel munte. El știa că va merge acolo. Aleluia. Și noi știm unde ne

ducem la sfârșitul călătoriei noastre. Dumnezeu a făgăduit asta. Acolo este o țară, după ce am trecut râul. Fiți fără frică în mărturisirea voastră. Dacă ați primit descoperirea, atunci fiți fără frică. Nu vă interesează ce va spune lumea. Voi sunteți fără frică.

Dacă vă este descoperit adevărul care vine de la Dumnezeu, puteți fi fără frică. Altfel, nu puteți fi fără frică. În fața trupelor israeliene, David a dovedit credința față de Dumnezeul lor cu o praștie. Goliat era de partea cealaltă și se lăuda. El era cu mult mai mare decât David, avea mâini puternice, un uriaș al filistenilor. David era un tinerel mic, care nici nu era înrolat în armată. El nu era luat în seamă. Frații lui erau în armată. Goliat apăruse și se dădea mare. Nu uitați, că totul i-a fost descoperit lui David. El se gândea: „Aici este oștirea Dumnezeului Celui viu, în propria țară și acolo apare acest filistean netăiat împrejur.“ În seara aceasta îl putem numi cancer sau paralizie.

În nici un caz David nu se putea măsura cu el. El nu posedă arme pentru a birui. Umerii uriașului erau puternici. Apariția lui era sigură. O sabie puternică îi stătea la dispoziție. David stătea cu praștia în mână, dar lui i s-a descoperit. Descoperirea îl nimerise pe el. Amin. El a spus: „DOMNUL care m-a izbăvit din ghearele leului și din laba ursului, mă va izbăvi și din mâna acestui filistean“ (1 Samuel 17, 37). Frații lui ar fi fost în stare să se lupte, sau Saul care era un cap mai înalt ca restul trupei – dar vedeți, lor nu le-a fost descoperit. Acum o vedeți. Ei credeau că s-ar putea întâmpla și că Dumnezeu ar putea-o face. Dar lor nu li s-a descoperit. Numai David avea descoperirea. Aici vedeți deosebirea. Dacă vi se descoperă, că Dumnezeu vă va vindeca, atunci veți primi aceasta, chiar dacă multe lucruri nu sunt în regulă cu voi. Lucrurile împotrivoare pot fi mai rele decât cele între David și Goliat, dar dacă ați primit descoperirea ... Fiți atenți! După ce a primit David descoperirea, el era fără frică. El a spus: „Astăzi DOMNUL te va da în mâinile mele, te voi doborî și-ți voi tăia capul“ (1 Samuel 17, 46). În ceasul acela critic, când trebuia luată o hotărâre, când trebuia luată o decizie importantă, Dumnezeu a pus prin harul Său, sămânța credinței în inima acestui tânăr. Dumnezeu a privit la inima lui. Același Dumnezeu, poate în momentul acesta critic, să scoată femeia din scaunul rulant și s-o pună în picioare. Dacă poți crede, că această sămânță mică ți se descoperă, tot necazul tău, indiferent cât va dura, va

lua sfârșit. Vedeți, uriașul nu a crezut. Nici acest cancer nu crede. El a râs, spunând: „Sunt eu un câine, ca să vină la mine acest băiat cu un toiag?“ El râdea și îl batjocorea pe David: „Vino încoace la mine, ca să dau carnea ta păsărilor cerului și animalelor sălbatice.“ Înfățișarea exterioară vorbea pentru el, dar asta nu l-a speriat deloc pe David. De ce? Pentru că primise descoperirea. El făcea totul prin credință. El știa că o poate face, de aceea a făcut-o, pentru că avea descoperirea. El știa unde stă.

Ah, eu doresc ca Dumnezeu să vorbească azi către inimile voastre: „Tu nu vei rămâne mai departe pe targă, tu nu vei rămâne în scaunul rulant, te vei face sănătos“; atunci nimic nu v-ar mai schimba părerea. Dacă nu se întâmplă astfel cu voi, atunci poate să se roage oricare predicator din lume pentru voi. Nu vreau să spun că nu ar putea să vă ajute sau încurajeze, dar este necesară credința voastră, pentru ca puterea vindecării să poată trăi în voi. Nu vine de la predicator, ci vine prin descoperire, prin credință. „Nu prin puteri și oștiri, ci prin Duhul Meu se va întâmpla“, vorbește DOMNUL. Duhul Meu vă descoperă prin har. Nimeni și nimic nu vă poate lua această făgăduință. Prin credință – descoperire! David a dovedit credința lui prin fapte. Frații lui se purtau urât cu el, spunându-i să meargă acasă la turma de oi. Dar el a vrut să vorbească cu Saul. Saul a spus: „Nu poți să te duci să te bați cu filisteanul acesta, căci tu ești un copil și el este un războinic din tinerețea lui“ (1 Samuel 17, 33). David a răspuns: „Robul tău păștea oile tatălui său ...“ Curajul său avea temei. Amin.

O frate, același Dumnezeu care a salvat sufletul tău, nu poate să vindece și trupul tău? Este necesară o descoperire că El este Vindecătorul tău, la fel ca și Salvatorul tău. Mai întâi trebuie să vă fie descoperit. Aici este deosebirea. El avea ceva pe care era bazată credința lui. El a spus: „S-a întâmplat vreodată așa ceva?“ David a răspuns: „Același Dumnezeu care m-a salvat din ghearele ursului și a leului, mă va salva și din mâna acestui filistean netăiat împrejur.“ „Cum știi tu asta, Davide?“ „Eu cred asta.“ „De ce?“ „Pentru că mi s-a descoperit.“ El știa despre ce vorbește, când a spus uriașul: „Te voi arunca la păsările cerului“, la care el a răspuns: „Iar eu îți voi tăia capul.“ Aici este deosebirea. El a făcut-o.

La Samson au venit pe neașteptate 1000 de filistenii. El s-a uitat pe

pământ, a găsit o falcă uscată de măgar și s-a aruncat la filistenii. El i-a lovit cu acest os uscat peste capete și cât știa nu a căzut nici un dinte. Coifurile filistenilor au fost precis tari și serveau de apărare, pentru ca să nu le spargă nimeni capul, dar el a luat această falcă și a bătut cu ea 1000 de filistenii, fără ca ea să se rupă. El i-a lovit pe toți cei care se apropiau. Restul filistenilor au fugit în munți pentru a scăpa. Cum s-a întâmplat? El a crezut.

Pentru a vă arăta mai clar, vreau să spun, că se întâmplă într-o clipă, ca la Iosua, la Maria Magdalena și la alții. Primiți aceasta în momentul când vi se descoperă. Țineți bine de ea din prima clipă. Lui Samson i s-a descoperit. El s-a luptat cu 1000 de filistenii. Ce credeți că au spus filistenii? „Priviți acolo, vine un băiețandru mic cu șapte bucle în păr, ca un pui de mamă răsfățat. El vine cu o falcă de măgar. Noi, vedeți, suntem o armată mare. Nu este asta ceva fără minte?” Dar ce a făcut el? El a expus filistenilor ceea ce i-a descoperit Dumnezeu. El a luat osul de măgar în mână și a fugit înspre ei. El a crezut. El l-a luat în mână și a făcut-o. În timp ce a făcut asta, el le-a arătat filistenilor ce a fost pus de Dumnezeu în inima lui.

Ioan Botezătorul și-a expus credința prin faptele sale. El a spus: „Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru stă Unul, pe care voi nu-L cunoașteți” (Ioan 1, 26). Gândiți-vă! Ei au spus: „Ce crezi tu, va veni Mesia? Ce-i cu tine? Deja de 4000 de ani Îl așteptăm.” Dar el putea să spună: „EL este în mijlocul vostru.” Aleluia.

Și în seara aceasta El este aici. Ioan și-a exprimat credința prin descoperire, pentru că i se descoperise. El știa că-L va boteza pe Mesia. EL era un om de 30 de ani. Ioan știa că El este pe undeva, deși nu-L cunoștea. EL era în mijlocul lor. „CEL ce vine după mine este mai puternic decât mine și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintele. EL vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc” (Matei 3, 11). EL este acum în mijlocul vostru. El și-a exprimat credința. El știa că-L va vedea în timpul acela pe Mesia Dumnezeu și Îl va boteza. Oamenii vedeau că prin lucrarea și predica sa, el își exprimă credința. Ei puteau să mărturisească, că el posedă descoperirea de la Dumnezeu.

Ca să adeverească acest fapt, Mesia a venit din mulțime. EL era un bărbat tânăr și simplu, îmbrăcat ca toți ceilalți. Ioan a spus: „Vedeți Mielul lui Dumnezeu, care poartă păcatul lumii!” „Cum Îl cunoști?” El

a spus: „Acela care mi-a vorbit acolo în pustie: „Pe Acela pe care vei vedea coborând Duhul așezându-se, Acela este Cel ce botează cu Duhul Sfânt“, pentru că era un prooroc. Lui i-a fost descoperit. El știa când se va împlini timpul, el va vedea semnul. Când a văzut semnul, el a spus: „EL este în mijlocul vostru.“ El știa că Mesia era acolo.

O, eu văd că semnul timpului de sfârșit este aici. Văd lucrurile făgăduite pentru mesajul sfârșitului cum se desfășoară, exact cum s-a spus în Sfânta Scriptură. Eu știu că timpul este aproape. Eu spun aceasta fără teamă. Eu cred că este foarte aproape, pentru că văd semnele care le-a prezis El pentru timpul acesta. Întâmplările sunt în desfășurare.

Ioan și-a dovedit credința în descoperirea lui Dumnezeu. El mărturisește, că faptele sunt doavada credinței.

Dacă veți proceda așa de parcă ați fi vindecați, atunci mărturisiți că ați avut credință pentru a fi vindecați. Ce demonstrează o astfel de mărturisire? Voi spuneți: „O, acum o am pentru că am primit făgăduința lui Dumnezeu. Eu mă pregătesc acum, că să se poată împlini cu mine, pentru că o am deja pe inimă.“ Vedeți, faptele mărturisesc despre credință. Desigur.

În penultima mea călătorie în Africa (ultima mea călătorie a fost în primăvară), a venit un băiat mic în adunare, care avea un picior mai mic decât celălalt și amândouă picioarele umflate. El nu purtase niciodată încălțăminte. El avea o înfățișare groaznică. Eu m-am rugat în seara aceea pentru copil. Ei au văzut toate aceste lucruri și s-au rugat pentru copil. Când am fost în dimineața următoare la magazin, era acolo un bărbat și cumpăra încălțăminte pentru copil. El crezuse.

Și acest bărbat a crezut că Dumnezeu le va dăruia copilul și s-a pregătit pentru aceasta. „Eu mă pregătesc.“ Deși fizic nu se vedea încă nimic, el nu făcea nici o deosebire. El credea ca Avraam. Avraam socotea tot ceea ce se împotriva ca nimic, inexistent. Așa este. Dacă spune cineva numai mintal: „Da, acesta este adevărul. Dumnezeu este Vindecătorul bolilor“ și primiți aceasta în mintea voastră spunând: „acesta este adevărul“, dar inima voastră nu este pregătită pentru ca această credință să cadă în ea și să dovedească apoi credința prin fapte, nu se va întâmpla nimic. Chiar dacă o persoană primește Cuvântul, dar spune doar cu mintea: „Așa este“, aceasta încă nu înseamnă că el ar fi într-o poziție corectă față de Dumnezeu.

Câți dintre voi au auzit predica mea: „Unșii din timpul sfârșitului“? Credeți asta? Atunci s-a spus că vor veni antihriști care vor încerca să-i ducă în eroare și pe aleșii DOMNULUI, dacă ar fi cu puțință. Dar așa ceva este imposibil, pentru că ei sunt aleși. Așa este. Dar El a spus: „Unșii“. Vedeți voi, „Hristos“ înseamnă „Unsul“. Aceștia deși erau unși, totuși învățătura lor era împotriva lui Hristos. Ei puteau să facă tot ce făcea și restul.

Vedeți, voi sunteți o treime, dar totuși numai o singură persoană. Așa ca Tată, Fiu și Duh Sfânt – una se leagă cu alta – trei însușiri ale aceluiasi Dumnezeu. Trei expuneri ca Tată, Fiu și Duh Sfânt. Și voi sunteți duh, suflet și trup.

Trupul pământesc are la dispoziție cinci simțuri: vederea, auzul, gustul, mirosul și simțul. Și interiorul care are duh, are cinci simțuri: conștiința, dragostea, etc., dar sufletul are numai unul Ți acesta este existența voastră reală.

Duhul poate veni peste voi să vă ungă, pentru ca să faceți ceva. Aceasta însă nu înseamnă că voi personal sunteți salvați. Gândiți-vă numai la Caiafa, el a proorocit. La Iuda care scotea draci. Vedeți, Duhul i-a uns. Ploaia cade peste cei drepți și peste cei nedrepți. Neghina se bucură împreună cu grâul. Dar depinde, ce este înăuntrul sâmburelui. Intelectualii pot primi și să spună: „Da, totul arată așa de bine. Eu cred asta.“ Dar nu este așa. Desigur că nu. Deși ungerea Duhului este prezentă, totuși dacă sufletul nu este de la Dumnezeu, se pot întâmpla multe imitații Ți totuși nu este ceva adevărat în voi. Mulți pot pretinde că au fost vindecați Ți pot să se comporte ca și cum ar fi primit vindecarea. Oamenii se pot purta ca creștinii; să trăiască o viață bună, dar asta nu înseamnă că ei sunt salvați. Așa este. Duhul adevărat poate fi prezent. Duhul Sfânt poate să vă ungă, dar asta încă nu înseamnă că sunteți salvați. Numai sufletul din interior, care nu moare niciodată, care are viață veșnică. A fost întotdeauna o viață veșnică. A venit de la Dumnezeu și se întoarce din nou la Dumnezeu. Asta este în suflet.

Isus, Duhul în voi, credința care se descoperă în exterior – vedeți, eu stau aici în fața voastră și nu cunosc pe nimeni dintre voi. Duhul poate să mă ungă și totuși eu nu știu cine sunteți. Dar când se desface interiorul interiorului, acesta este Dumnezeu. Exteriorul se poate gândi și ezita. Când spune un bărbat: „Eu știu că nu ar trebui să curvesc,

Duhul îmi spune să nu curvesc“, dar dacă aceasta zace în adândul interiorului său, dacă plaga asta vă domină încă, atunci aveți grijă. Dacă este dirijat tot din interior, restul se aranjează în exterior. Interiorul ne arată drumul corect. Acesta este turnul de control, interiorul interiorului. Sufletul stăpânește duhul, iar duhul stăpânește trupul. Zugrăveala din afară nu ajută la nimic. Pavel se adresează oamenilor religioși din vremea lui: „Tu perete văruit!“, pentru că în exterior ei păreau oameni credincioși. Ei au proorocit și multe altele, dar interiorul interiorului, sufletul lor nu credea.

De aceea eu vă spun, că oamenii sar, vorbesc în limbi, strigă, pun mâinile peste bolnavi, care se vor vindeca prin credință, etc. – Toate aceste lucrări se întâmplă prin Duhul, dar ei sunt pierduți. Vedeți, cei unși! Isus a spus: „Credeti numai, că toate lucrurile sunt posibile celui ce crede.“ Credința și faptele sunt ca bărbatul și femeia – ei lucrează împreună. Bărbatul lucrează cu femeia și femeia cu bărbatul. Unul îl reflectă pe celălalt.

Dacă un bărbat spune că este însurat și nu poate să-și arate nevasta, atunci te îndoiești de expunerea lui. Vedeți, dacă spune un bărbat: „Eu sunt însurat“ și cineva îl întreabă: „Unde este soția ta?“, iar el răspunde: „O, asta nu știu.“ Vedeți? Pe un astfel de bărbat, cu greu îl poți crede. Eu zic: „Unde este nevasta ta?“ „Eu nu știu.“ Asta nu pot crede.

Dacă aveți într-adevăr credința pe care o pretindeți că o aveți, cum vreți să vă adevărați credința altfel, decât prin fapte? „Eu sunt însurat.“ De unde să știu eu că sunteți căsătorit?“ „Aceasta este nevasta mea.“ Vedeți, așa este. „Eu sunt căsătorită. Acesta este bărbatul meu.“ „Eu sunt vindecat.“ „Cum știi acest lucru?“ Faptele mele dovedesc credința mea.

Despre ce vorbim? Credința voastră o vede Dumnezeu în voi. Faptele pe care le faceți, le văd oamenii. Aceasta este deosebirea între relatarea lui Iacov și Pavel despre Avraam. Ei nu se contrazic. Ei mărturisesc amândoi despre același lucru – în legătură.

Dacă credința nu produce fapte, fiecare are dreptul, de a se îndoii de mărturia voastră. Ați auzit asta, înainte de a ne ruga pentru bolnavi? Dacă credința voastră nu produce fapte, atunci nu puteți convinge pe nimeni, că sunteți vindecați. Voi spuneți: „Eu nu știu.“ Altcineva poate spune: „Eu am toată credința din lume.“ Asta însă nu este așa. Dacă ar

fi așa, atunci credința ar fi în legătură strânsă cu faptele, ca bărbatul și femeia. Unul îl reflectă pe celălalt.

Noi vrem să mai vorbim puțin despre Avraam. El avea o legătură sfântă în întregime. El socotea totul ce era împotriva credinței sale, ca nimic ȳi lucra în continuare pe baza aceluiași principiu. Eu pot să-mi închipui, cum a spus cineva după douăzeci de ani către el: „Acum, cum ȳți merge, tată al națiunilor? Avrame, tu ai spus că numele tău este acum Avraam, ceea ce înseamnă ‚tatăl națiunilor‘. Câți copii ai deja, Avraame?”

Dar asta nu l-a clătinat nici un pic. Biblia spune: el nu s-a lăsat dus în eroare, ci a ținut tare la Cuvântul lui Dumnezeu. El s-a pregătit pentru copilul care-l așteptau. Chiar Sara spunea: „Știi tu ce se va întâmpla? Tu vei avea un copil. ȳți spun eu ce să faci. Eu ȳți dau pe slujitoarea mea Agar ȳi ea va naște un copil, iar eu îl voi adopta.” Dar Avraam nu a crezut asta. Nu, el nu vroia să facă așa ceva. Dar Sara era inspirată să facă așa.

Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam: „Ascult-o pe nevasta ta, dar aceasta nu este ceea ce am făgăduit Eu. Nu în felul acesta ȳi-am dat Eu făgăduința.” Deși trupul lui Avraam era stins, la fel și al Sarei ȳi totul era în contradicție cu făgăduința, totuși el a crezut. El era un bărbat bătrân de 100 de ani, iar Sara de 90 de ani. Fiți atenți! Trupul său stins și pântecul sterp al Sarei, nu era luat în seamă. Făgăduința pe care a primit-o Avraam sau sămânța lui, că va fi moștenitorul pământului, nu a venit prin lege, ci prin credință. Dacă se consideră ca moștenitori cei ce cred în lege, atunci credința este desființată și făgăduința fără putere, pentru că legea aduce cu sine mânia lui Dumnezeu, dar acolo nu este lege, nu este nici încălcare de lege.

De aceea totul este în legătură cu credința – trebuie să fie un dar prin har, pentru ca întreaga descendență să posede valabilitatea moștenirii ȳi nu numai pentru cei de sub lege, ci și pentru cei ce cred așa cum a crezut Avraam, care este tatăl nostru – după Cuvântul: ‚Te-am așezat ca tată peste multe popoare‘ înaintea lui Dumnezeu, pe care l-a crezut el, care învie morții ȳi care numește ceea ce încă nu există, ca și cum ar exista.

Avraam a crezut când nu mai era nici o speranță, a ținut tare la credință, pentru a deveni tatăl neamurilor după făgăduință. „Așa să fie

moștenitorii tăi‘ și fără ca credința lui să slăbească, deși știa că trupurile lor erau deja trecute. Totuși, cu privirea înspre făgăduința lui Dumnezeu, el nu s-a lăsat dus în eroare, ci a devenit tot mai tare în credință dând toată onoarea lui Dumnezeu.

Bătrân de 100 de ani? Vedeți, trupul lui era stins ȳi al Sarei nu mai putea primi copii. La lucrul acesta el nu s-a gândit. Când i s-a descoperit, el nu s-a mai uitat la trupul său. Dacă sunteți paralizați sau orice ar fi, nu trebuie să vă uitați la această stare. Fie scaunul rulant în care sunteți sau paralizia băiețelului, orice ar fi, nu priviți spre ea. Dacă spune medicul: „Boala nu va ieși niciodată“, să nu o luați în seamă. Poate veți spune: „Eu sunt bătrân.“ Nu vă gândiți la asta. Noi suntem copiii lui Avraam, aleluia. Nu urmașii lui Isaac, ci sȳmȳnța regală prin credinȳă în DOMNUL Isus Hristos. Sȳmȳnța lui Avraam va strȳluci în ultimele zile ca stelele. Copiii lui Avraam! El nu s-a uitat la trupul lui ca la o fȳpturȳ moartȳ. El nu a ȳntrebat dacȳ Dumnezeu va face ce a fȳgȳduit mai ȳnainte, pentru el era suficient Cuvȳntul DOMNULUI. Lui i s-a descoperit. Așa este bine.

Dacȳ vi s-a descoperit, dacȳ ȳntr-adevȳr vi s-a descoperit ceva – voi nu puteți sȳ o ȳnfȳptuiți, trebuie mai ȳntȳi sȳ fie o descoperire la bazȳ – atunci nu vȳ mai uitați la ceea ce vi se pare imposibil. Voi nu acordați nici o atenȳie la ceea ce a spus medicul. Nu veți mai asculta ce spune tata sau mama, sau ce va spune predicatorul sau altcineva; veți asculta numai ceea ce spune Dumnezeu.

Avraam nu s-a uitat la trupul lui stins, nici la trupul sterp al Sarei. Ei nu s-au uitat la ceea ce se vedea. O, asta mȳ impresioneazȳ, ei nu au luat ȳn considerare nici pȳntecele sterp al mamei, nici trupul stins al tatȳlui. Dacȳ credinȳa gȳsește un pȳmȳnt pregȳtit, atunci nu mai privești la toate ȳmprejurȳrile. Dacȳ rodirea a avut loc, trebuie sȳ se ȳntȳmple ceva. Aleluia! Medicul poate va spune: „Nu vei mai avea nici un copil. Eu pot dovedi cȳ trupul tȳu este stins și nevasta ta este stearpȳ.“ Dar dacȳ a avut loc rodirea, dacȳ s-a ȳmpreunat sȳmȳnȳta masculinȳ cu cea femininȳ, fiți atenți ce se va ȳntȳmpla – atunci se va naște un bȳiat sau o fatȳ. Credinȳa a gȳsit un pȳmȳnt roditor. Faptele ȳși aratȳ roadele, celulȳ cu celulȳ se clȳdește, iar noul nȳscut ȳiese la ȳvealȳ. Amin! O, DOAMNE, dȳ-ne har, ca sȳ fim creștini stabili, așȳ cum trebuie sȳ fim! Ah, dacȳ voi, bȳrbați sau femei, L-ați putea primi pe Dumnezeu cu Cuvȳntul. Dar

aceasta o puteți face numai dacă ați primit descoperirea.

Observați, credința sfântă a lui Dumnezeu era unită cu faptele sfinte ale proorocilor. Nu uitați! Credința sfântă a lui Dumnezeu îi era descoperită lui Avraam. El a primit aceasta și astfel și-a început faptele sale sfinte, pentru că a crezut. Sămânța făgăduită își găsise locul unde se putea dezvolta. Dacă ar fi spus Avraam către Sara: „25 de ani au trecut acum, de când mi-a dat Dumnezeu făgăduința“, voi ce spuneți, se putea împlini făgăduința? Dumnezeu știa că nu va fi așa.

Dacă ar fi spus fecioara Maria: „O clipă, o fecioară să fie însărcinată? Dacă voi spune așa ceva în biserica mea, mă vor arunca afară.“ Astfel de gânduri s-ar fi născut, dacă sămânța nu ar fi căzut pe pământ pregătit. Ce a spus proorocul? „O fecioară va fi însărcinată.“ Așa a fost. Vedeți asta? „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.“ Dacă Cuvântul va cădea pe acest pământ pregătit, el se va ancora acolo. Nimeni nu îl poate împiedica. Vedeți, sămânța găsește un loc de adăpost. Dumnezeu a știut-o, altfel El nu i-ar fi dat nici o făgăduință lui Avraam. Dumnezeu știa pentru cine era făgăduința. EL l-a chemat pe Avraam când avea 75 de ani, dar el a fost de la început robul ales al Lui. Și Sara la fel.

Observați, el nu a avut Biblie în care să poată citi. Pentru el nu era așa de ușor, cum este astăzi pentru noi, să poți citi Cuvântul lui Dumnezeu și să vezi cum au primit alții credință. El a primit totul numai prin descoperire. Așa este corect. Nici Iosif nu a avut Biblie, pentru a citi în ea. Moise a scris primele cinci cărți din Sfânta Scriptură. Nici o personalitate importantă nu a avut la dispoziție Biblia înainte de timpul lui Moise. Amin. Ei nu au avut Biblie așa cum o avem noi azi, care ne ajută când suntem într-o situație critică. Ei erau bărbați duri, care aveau descoperirea lui Dumnezeu, pe care se bazau cu credință. Nimic nu-i putea clătina. Ce credeți, putem să avem și noi o astfel de credință? Desigur, dacă vi s-a descoperit aceasta.

Cred că-mi permiteți să mărturisesc ceva înainte de încheiere. Îmi amintesc că am predicat într-un oraș despre viața lui Iosif, de pe poziția Bibliei. Biblia nu ne relatează că s-ar fi găsit greșeli în viața lui Iosif. Viața lui Avraam, Isaac și Iacov nu a fost ca viața lui Iosif. Ce om desăvârșit era el! O oglindire înspre Hristos.

Când am citit despre viața lui în camera mea de la hotel, am plâns.

M-am băgat în dulap, am închis ușa și am spus: „DOAMNE, eu Îți mulțumesc pentru un astfel de om ca Iosif, care a trăit aici pe pământ, în trup omenesc ca mine, ca un om care Te-a crezut și Te-a primit după Cuvânt.“ El a fost respins de frații săi. El nu a putut face nimic, pentru că era spiritual. El avea vedenii. El putea tâlcui visurile. Pentru aceasta el era urât de toți. Dar el nu putea să schimbe nimic. Așa era el. Ceilalți însă nu aveau ceea ce avea Iosif. Pentru aceasta ei ar fi trebuit să-l iubească, dar ei l-au urât, mai ales că le spunea lucruri care nu erau pe placul lor. „O“, spuneau ei: „Iată că acolo vine visătorul.“ Ei îl urau fără motiv. Eu mă întreb: „De ce au făcut ei aceasta?“ Bărbatul acesta nu s-a lăsat clătinat. El a rămas credincios. Eu am spus: „DOAMNE, Dumnezeuul meu, eu Îți mulțumesc pentru un astfel de om.“ Chiar atunci mi-a descoperit Duhul Sfânt, spunând: „Tu vei avea un fiu, pe care să-l numești Iosif.“ M-am ridicat și i-am mulțumit DOMNULUI. Fiica mea, Rebeca, avea atunci un an. Ea se născuse prin cezariană. Așa era în familia soției mele 0i astfel ea s-a născut prin intervenție chirurgicală. Medicul mi-a spus: „Frate Branham, cu soția aceasta nu vei mai putea avea nici un copil. Pereții pântecului sunt foarte subțiri. Lasă-mă să intervin prin operație.“ Eu am spus: „Nu doctore, să nu faci asta.“ El a spus: „Dar nu mai are voie să nască copii. Ea va muri din cauza aceasta.“

A fost foarte greu, dar a supraviețuit. DOMNUL mi-a spus că vom avea un fiu pe care o să-l numim Iosif. Mie nu mi-a fost frică. Mulți dintre voi își amintesc, că mi-a spus asta. Peste tot am anunțat că vom avea un copil cu numele de Iosif. Câți își mai amintesc? Desigur. În toată țara am făcut de cunoscut că vom avea un băiat cu numele de Iosif și aceasta se va întâmpla în același fel ca și cu băiatul cel mic din Finlanda, care a fost readus la viață. Fratele Moore a fost prezent când s-a întâmplat. Eu v-am spus asta cu 2-3 ani înainte, că va fi un băiat mic, cum va fi îmbrăcat și unde se va întâmpla lucrarea. Dumnezeu a spus așa. Dar cum se va întâmpla? Asta nu am știut. Dar mi-a fost descoperit că se va întâmpla.

Mie mi s-a descoperit ca să mă duc în Arizona, ca să mă întâlnesc acolo cu cei șapte îngeri. Mie mi s-a spus ce fel de mesaj să predic. Era vorba despre cele șapte peceti. Așa s-a întâmplat. Câți își aduc aminte, că v-am spus dinainte? Benzile mărturisesc asta și s-a întâmplat.

Revistele săptămânale au reprodus toate clișeele – despre lumina de pe cer. Dar până acum ei nu înțeleg încă acest fenomen. Acolo a fost. Îmi aduc aminte, cum i-am telefonat fratelui Jack și l-am întrebat despre clișeul în care este Hristos vizibil. El a răspuns: „Așa arată El proslăvit.“ Eu îl iubesc pe fratele Jack. Eu știu că el este unul din cei mai buni teologi, dar răspunsul lui nu m-a satisfăcut. Eu am stat acolo și am spus: „DOAMNE, ce înseamnă?“ Apariția unui bărbat tânăr cu părul alb ca lâna. Arăta de parcă purta o perucă. Fiți atenți! Scrie în carte. Eu am spus aceasta înainte de a se întâmpla.

Și în aceeași zi, după ce s-a întâmplat, a mers din nou în sus. Dacă puneți poza vertical, așa cum este în magazinul „Life“, îl veți vedea ca în pictura lui Hoffman „Capul lui Hristos“, privind în jos, acolo unde stăteam eu. Puteți să vedeți poza în revistă. Câți ați văzut poza? Desigur, voi toți. Privind înapoi, asta este o dovadă că descoperirea este corectă. De ce era El acoperit cu o perucă? Judecătorii evrei purtau o perucă, judecătorii britanici o mai poartă și astăzi. Asta reprezintă că El este autoritatea cea mai înaltă, în felul cum apare. EL stă acolo înconjurat de aripile îngerilor. EL este Alfa și Omega. EL este Judecătorul cel mai Mare. Noi Îl vedem ca Alfa și Omega. Nimeni altul decât EL. EL avea circa 30 de ani, dar totuși avea păr alb ca zăpada ceea ce ne arată că este Cel mai Mare. Dumnezeu Tatăl a predat toată judecata Fiului. Aleluia! Descoperirea nu este niciodată greșită. Exprim-o! Indiferent cum se aude, ea este într-o conformitate totală cu Cuvântul.

Patru ani, după ce s-a dat făgăduința, noi știam că vom avea un copil. Toți ne întrebau: „Este Iosif pe drum?“ Eu răspundeam: „Poate. Așa cred. Eu nu știu. Dar eu voi avea un fiu care va purta numele de Iosif.“ Când s-a născut copilul, era Sara. Atunci mi-a telefonat un bărbat și râzând mi-a spus: „Știi ceva, poate ai vrut să spui Iosefine?“ Bărbatul acela a murit după scurt timp. Eu am răspuns: „DOMNUL meu, eu am spus că Dumnezeu mi-a promis că voi avea un fiu căruia îi voi da numele de Iosif.“

Eu îmi amintesc de trei oameni care au venit din alte denominațiuni – în adunarea noastră. Când au auzit că s-a născut Sara, ei au spus: „El este un proroc fals.“ Eu am răspuns: „Un moment, scumpă doamnă, nici eu și nici Dumnezeu nu a spus când va fi acest eveniment. El mi-a

spus doar atât, că voi avea un fiu, așa cum i-a promis și lui Avraam că îl va avea pe Isaac. Dar Ismail s-a născut între timp, cu asta însă făgăduința nu și-a pierdut puterea, nu a fost anulată. Dumnezeu mi-a făgăduit că vom avea un fiu pe care să-l numesc Iosif.“

Medicul mi-a spus de data aceasta: „Trebuie s-o operez.“ Eu am spus: „Să nu faci asta.“ El a răspuns: „Poate te vei căsători din nou și vei avea un fiu.“ Eu am spus: „Voi avea copilul cu această soție, pentru că așa a spus Dumnezeu.“ Eu nu puteam s-o citesc din Biblie, dar am primit-o prin descoperire, prin credința care era scrisă în inima mea. Eu nu m-am lăsat înșelat de necredința altora, despre făgăduința lui Dumnezeu. Alții continuau să spună: „Noi credem că ai vrut să spui Iosefine.“ Eu răspundeam: „Nu, eu am spus Iosif.“ Medicul spunea: „Ea nu mai poate naște încă un copil.“

Patru ani au trecut și soția mea urma să devină din nou mamă. Atunci a răspândit o femeie o proorocie falsă în țară, scriind: „Soția lui va muri în acest timp, pentru că eu sunt trimisă să-i dau indicații lui Billy.“ Ea a continuat: „Însă el nu vrea să mă asculte, pentru că eu sunt o femeie, de aceea se va socoti Dumnezeu cu el și o va omorî pe soția lui.“ Eu am răspuns: „Dumnezeu L-a trimis pe Isus Hristos ca să mă călăuzească. Eu sunt călăuzit de Duhul Sfânt.“

Săraca Meda. Noi aveam o soră medicală, care cu 20 de ani în urmă a fost vindecată de cancer. Ea lucra în spitalul baptist din Louisville, iar acum în Jeffersonville lucrează tot ca soră medicală. Ea lucrează de mulți ani ca soră, pentru că DOMNUL a spus că va trăi. Meda o iubește și a spus: „Aș vrea să o am pe Margie la mine, Bill. Nu vreau să mă duc la spital.“ Eu am spus: „Noi o iubim pe Margie, dar ea nu este Dumnezeuul nostru. Margie este doar sora noastră.“ Atunci m-am dus la Greens-Hill. Eram cam cutremurat, pentru că eu o iubesc. Ea mi-a spus: „Bill, crezi că voi muri?“ Eu am răspuns: „Eu nu știu, dar copilul se va naște. Vei avea un fiu pe care îl vom numi Iosif.“ Ea întreba: „Acum va veni el?“ Eu am spus: „Asta nu știu, dragă. Asta nu pot să știu. DOMNUL ne-a făgăduit că vom avea un Iosif, de aceea vom avea un fiu cu numele de Iosif. Pe mine nu mă interesează ce spun alții, noi vom avea un Iosif. Același Dumnezeu care mi-a descoperit toate lucrurile acestea, mi-a spus și asta. Nimic nu este greșit. EL nu mă va dezamăgi nici de data aceasta.“

M-am dus la Green-Mill ca să mă rog. Când am fost acolo, am văzut lumina, stâlpul de foc, între pomi. Am auzit glasul: „Întoarce-te la cartea ta !“ M-am dus înapoi și am găsit Biblia mea în mașină. Vântul a rășfoit paginile și eu am citit în 2 Samuel 7, 8: „Acum să-i spui robului Meu David: Așa vorbește DOMNUL oștirilor: „Te-am luat de la pășune, de la oi, ca să fii căpetenie peste poporul Meu, peste Israel ... și ți-am făcut numele mare ca numele celor mari de pe pământ.“ Numele nu a fost Billy Graham, dar avea un nume cum îl au cei mari de pe pământ. „Asta am făcut Eu pentru el, dar templul Meu nu are voie să-l construiască. Doar fiul său.“ Când am citit „fiul său“ parcă m-a lovit ceva. Eu am spus: „Iosif?“ Așa este. Imediat m-am întors acasă, spunând către soția mea care era în așteptare, îmbrățișând-o: „Draga mea, Iosif este pe drum, Iosif este pe drum.“ Oricine știe cât de greu este o cezariană pentru o femeie. Seara s-a lăsat copilul în jos. Dimineața următoare la ora 7 am dus-o la spital. Medicul a spus: „O, vai de mine.“ M-am despărțit de ea cu un sărut, spunând: „Dragă, nu mai este mult și îl vom avea pe Iosif.“ Am urcat scările, iar soția mea a fost adusă în sala de operație. După un timp a venit o soră și a spus: „Reverend Branham.“ Eu am spus repede: „Ce este?“ Ea a spus: „Aveți un băiat frumos și mare de 3, 5 kg.“ Eu am spus: „Iosife, fiul meu, fii binevenit.“ Desigur. Deși nu era scris în Biblie, eu am știut că același Dumnezeu i-a descoperit și lui Avraam. Nici noi nu ne-am uitat la pântecul slăbit al soției, la imposibilitatea ca să mai nască. Noi nu ne putem lăsa înșelați prin necredință. Noi trebuie să credem neclintiți, lăudând pe DOMNUL. Eu nu-l ascult pe medic. De multe ori ni se pun obstacole în drum, dar să nu le credeți, sunt doar minciuni ale satanei. Așa este. Credința merge înainte împreună cu faptele, pentru a aduce făgăduința la realitate.

Exact asta scrie Iacov despre Rahav, care pe baza faptelor a fost salvată numai pentru că avea credință (Iacov 2, 25). Ea le-a spus bărbaților: „Eu știu că DOMNUL v-a dat țara aceasta.“ (Iosua 2,9). Ea nu a vrut să vadă ce fel de îmbrăcăminte are. „Eu am văzut că DOMNUL este cu voi.“ Mai mult nu avea nevoie. Ea s-a pregătit.

Așa se întâmplă și azi cu vedenile adevărate venite de la Dumnezeu. Este Cuvântul promis pentru zilele acestea. Se spune: „Frate Branham, cum apar aceste vedenii?“ Oamenii se poticnesc în lucrarea aceasta. Dar

nu scrie în Fapte 2, 17: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor prooroci, tinerii voștri vor avea vedenii și bătrânii voștri vor visa visuri!“ Nu-i așa? Așa spune Biblia.

Bine, citiți în proorocul Maleahi 4 ultimele versete și vedeți dacă promisiunea aceasta nu este pentru timpul acesta. De ce puteți crede asta? Pentru că este scris în Biblie. Citiți Luca 17, 30. Isus a spus: „Tot așa va fi și în ziua când se va arăta Fiul omului.“ Așa cum a fost lumea în timpul Sodomei, așa este lumea de azi. Priviți-l pe Billy Graham și pe Oral Roberts, acești martori, care mărturisesc în bisericile confesionale. Unul la metodiști, baptiști și presbiterieni, celălalt la penticostali. Priviți-i pe amândoi și apoi pe celălalt.

Gândiți-vă, Avraam nu era în Sodoma, el era deja chemat afară. UNUL a rămas la Avraam, i-a vorbit și i-a dat un semn. EL s-a întors cu spatele spunând că Sara va primi un copil, pe care trebuie să-l aștepte. EL și-a întors spatele spre cort. Avraam L-a numit „Dumnezeu, Elohîm“.

Același lucru se întâmplă azi, pentru că avem credință. Eu știu că vine de la Dumnezeu, pentru că acesta și celelalte texte ne arată despre acest timp. În Apocalipsa 10, 7 citim: „... ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea cea bună vestită de El robilor Săi proorocilor“, deci nu printr-o slujbă divină pentru bolnavi, ci prin vestirea mesajului care urmează după slujba aceasta.

DOMNUL Isus umbla și predica. EL îi vindeca pe bolnavi și făcea multe semne. Ei spuneau: „O, Rabinul acesta tânăr, proorocul, este un Om mare. Ce bine ar fi dacă ar veni în biserica noastră.“ Dar într-o zi EL s-a ridicat și a spus: „EU și Tatăl una suntem.“ O, atunci nu L-au mai vrut. Desigur. „Dacă nu mâncați carnea Fiului omului și beți sângele Lui ...“ EL nu a explicat nimic. „Dacă nu veți mânca carnea Lui ... atunci nu veți avea viață în voi.“ Medicii și surorile medicale poate au spus: „Omul acesta este un vampir, unul care sugă sânge, El vrea să ne oblige să bem din sângele Lui.“ Vedeți, EL știa că ei nu-L vor înțelege.

Nici ucenicii Lui nu L-au înțeles, dar ei ședeau acolo și credeau totuși. Amin! Ei primiseră descoperirea. Precis. Ei știau. Scriptura spune așa. Poate vreți să spuneți și voi: „Cum poți să dai crezare tuturor

vedeniilor, în mijlocul miilor de imitații care se fac în zilele noastre?“ Dar vreau să vă spun: „În mijlocul acestor imitații, gândiți-vă fraților, este scris, că ele vor fi în același timp.“ Așa este. Așa cum a fost în zilele lui Moise. Moise s-a dus în fața poporului pentru a executa lucrarea lui Dumnezeu, unde erau prezenți Iane și Iambre. Dar cine a făcut-o mai întâi? Ceilalți imitau doar, dar era nevoie de un original, ca să se poată imita apoi lucrarea. Nu, noi nu ne-am înșelat, noi știm unde ne aflăm. Vedeți, noi stăm neclintii, pentru că suntem bazați pe Scriptură și pe descoperirea DOMNULUI.

Cineva poate spune: „Acolo este un bărbat. Are vedenii, face una și alta, se ține cu nevasta unui alt bărbat. El crede în trei dumnezei și toate acestea.“ Dar asta nu ne miră. Aici este ceva ce nu poate fi imitat – Cuvântul. Nu. Ei pot face multe lucruri, să vorbească în limbi, să se bucure, să sară în duh și totuși este un drac. Așa este. Însă tuturor trebuie aplicată unitatea de măsură. Vom ajunge până acolo, că se va întâmpla ca în zilele lui Moise cu Iane și cu Iambre. Gândiți-vă, așa cum s-au împotrivit Iane și Iambre lui Moise, vor avea loc imitații în ultimele zile pe pământ. A proorocit el dinainte? Desigur, așa s-a întâmplat.

Moise nu s-a lăsat înșelat când făcea aceste minuni în Numele DOMNULUI, iar ei stăteau acolo și imitau. El nu s-a lăsat oprit spunând: „Eu trebuie să mă opresc și să mă întorc de pe câmpul de luptă.“ El a rămas acolo. Cum a putut face el asta? El avea o descoperire. Aleluia. El cunoștea Cuvântul DOMNULUI. El știa că Cuvântul lui Dumnezeu îi va lovi. El știa că va veni timpul, în care se va adeveri Cuvântul și îi va opri.

În toți anii aceștia am știut că va veni timpul. Așa este. Întotdeauna când trimite Dumnezeu ceva deosebit, El face o minune prin care va fi cuprinsă întreaga lucrare. Dacă Dumnezeu trimite ceva în biserică, iar vechiul sistem nu se schimbă, atunci trimiterea lui a fost zadarnică. Dacă vine un mesaj cu semne și minuni, trebuie să urmeze încă un mesaj. După ce i-a vindecat Isus pe cei bolnavi, a adus în continuare mesajul Său. „EU și cu Tatăl una suntem. EU sunt, dar voi nu Mă credeți.“ Ei credeau în minunile Lui. EL spunea: „Dacă nu Mă credeți pe Mine, atunci credeți faptele acestea, pentru că ele mărturisesc, cine sunt Eu.“ O, ce minunat!

Cine s-a ridicat mai întâi? Moise. Atunci au urmat imitatorii. Acest adevăr mare va rămâne întotdeauna în picioare, între cei adevărați și cei falși, pentru că cei falși nu pot primi mesajul. Ei nu pot primi mesajul nefalsificat al Cuvântului.

Indiferent cu câte minuni și semne se putea dovedi Iuda – dar înainte de a cădea Duhul Sfânt de rusale, el a fost descoperit. Satana poate imita totul, până ajunge la Cuvânt. El nu poate lua întregul Cuvânt, de care depinde totul, ca la Eva. El nu îl poate cuprinde, pentru că întregul Cuvânt constă numai în trupul DOMNULUI Isus. Priviți Cuvântul pentru acest timp! Ei nu pot primi mesajul Cuvântului pentru acest timp, la fel ca Iane și Iambre care nu au primit mesajul lui Moise. Ei nu au putut. Faptele lor au fost descoperite, pentru că ei nu puteau să urmeze Cuvântul adevărit, vestit de proorocul uns al DOMNULUI.

Ei nu au putut să mai călătorească cu Israelul. De ce? Ei erau copii confesionali din Egipt, care nu puteau să urmeze Cuvântul. Dacă ar fi făcut ei lucrul acesta, ar fi trebuit să părăsească Egiptul. Dar ei erau mulțumiți pe malurile Nilului, ei imitau Cuvântul și făceau ce făcea Moise; dar nepriceperea lor s-a descoperit încă înainte de exod. Apoi și-a revărsat Dumnezeu urgia peste ei. Așa este și acum. Ei pot încerca tot felul de imitații, dar prin asta va fi proslăvit numai originalul. Fiecare copil credincios știe că este originalul. Veți vedea cu claritate faptele neînțelepte ale imitației. Dacă faptele voastre vor fi adevărate după Cuvântul adevărat și dovedite prin credință, atunci și făgăduința lui Dumnezeu se va descoperi conform Cuvântului original scris.

Isus a spus: „Dacă nu fac lucrările Tatălui ...“ Asta înseamnă: „Dacă nu fac lucrările care sunt scrise dinainte că le voi face, atunci să nu Mă credeți.“ Dacă nu se împlinește în trupul acesta, în care am venit, ceea ce trebuie să facă Mesia; dacă lucrările pe care le fac, nu sunt adevărate de Dumnezeu în felul cum scrie în Cuvânt; dacă viața Mea nu face Cuvântul viu și nu se întâmplă cum s-a proorocit. (Să nu greșiți. DOMNUL Isus a vrut să spună: „Voi știți ce va face Mesia când va veni.“) Dacă cele scrise nu se vor descoperi prin Mine, atunci nu sunt Eu Acela. Amin! Atunci este fals tot ce am spus despre timpul acesta, atunci este neadevărat ce a spus Ioan Botezătorul despre Mine. Dacă nu sunt lucrările lui Mesia, atunci Eu nu sunt Mesia. Așa cum este scris: „DOMNUL Dumnezeuul vostru vă va ridica un prooroc.“ Sute de ani

trecuseră de când vorbise ultimul prooroc. "Dacă lucrările făgăduite nu vor fi descoperite prin viața Mea, atunci nu sunt Eu Acela. Dar dacă Cuvântul făgăduit s-a adevărit prin Mine pentru timpul acesta, atunci Eu sunt Acela, iar făgăduința a venit la voi." Puteți să vedeți că mai clar nu se poate face? Este vorba despre făgăduință.

„Dacă făgăduința pentru timpul acesta s-a adevărit în slujba Mea“, a spus DOMNUL Isus, „atunci priviți lucrările care sunt făgăduite pentru timpul acesta. Priviți spre lucrările promise. Dacă nu se împlinesc fiecare lucrare prin Mine, atunci să nu Mă credeți; atunci uitați-vă în Biblie la cele făgăduite pentru timpul acesta. Dacă nu se întâmplă întocmai, atunci nu este corect. Dacă nu ar fi și lucrările false aici ȳi ceea ce trebuie să se întâmple, atunci ar fi ceva greșit. Dar Isus a spus: „EU sunt Acela a cărui venire a fost făgăduită.“ Amin! Lucrările promise pentru timpul acesta, Ȇl dovedesc pe Mesia. Credeți asta?

Acum fraților, lucrarea pe care a promis-o DOMNUL Isus în Luca 17, 30 trebuie să se împlinească înaintea venirii Sale. Lumea trebuie să se afle într-o situație ca în Sodoma. Mesagerii trebuiau să se ridice. Totul trebuia să se împlinească. Dacă nu se împlinesc întocmai, atunci să nu mă credeți că eu v-am spus adevărul. Dar dacă se împlinesc, atunci să credeți că El este. „Ȇn zilele când Fiul omului se va descoperi.“ Amin. Fiul omului se va descoperi în trup omenesc – în Biserică – așa cum s-a întâmplat atunci în zilele Sodomei – un grup chemat afară, stând și crezând făgăduința lui Dumnezeu. Slavă Lui.

Lucrările Duhului Sfânt din timpul acesta prin vedenii, nu au greșit niciodată. Făgăduințele lui Dumnezeu nu vor lipsi. Toate semnele apostolice promise în Biblie, inclusiv Maleahi 4, 5 și Apocalipsa 10, 7 se împlinesc, dovedite sub orice aspect, chiar și de cercurile științifice. Dacă nu v-aș fi spus adevărul, aceste semne nu s-ar întâmpla. Dar dacă v-am spus adevărul, aceste lucrări mărturisesc despre adevăr. EL mai este încă același, ieri, azi și în veci. Prin puternica prezență a Duhului Sfânt, Biserica va fi răpită. O, de ar cădea această credință – descoperire – în inimile voastre, că acesta este ceasul. Acum vrem să ne rugăm.

DOAMNE, Tu Te-ai descoperit în trup în Isus Hristos, ai înviat a treia zi din morți conform Scripturii și Te-ai ridicat în cer. TU ai trimis ucenicii Tăi în toată lumea ca să-i facă și pe alții ucenici ȳi ai spus: „Aceste semne Ȇi vor urma.“ O DOAMNE, Tu ai dat daruri în biserica

penticostală. O DOAMNE, acești bărbați, din care unii sunt prezenți, iar alții vor auzi pe bandă înregistrarea, în toată lumea, fie ca ei să înțeleagă că mesajul sfârșitului este chemarea afară a Miresei și nu un mesaj al bisericii penticostale. Mesajul penticostal era pentru readucerea darurilor în Biserică. Dar acum este chemarea afară a Miresei. Un mesaj, la fel cum a fost înainte de arderea Sodomei. Fie ca ei să înțeleagă, DOAMNE. Eu Te cred, pentru că vine prin harul Tău descoperit prin Cuvântul lui Dumnezeu și adevărat în toată lumea. DOAMNE, desigur că suntem o minoritate care a crezut întotdeauna. Dar Tu ai spus: „Nu te teme turmă mică, este voia Tatălui vostru, să vă dăruiască împărăția.“

O DOAMNE, eu mă rog ca oamenii să se distanțeze de concepția intelectuală, să nu mai privească prin proprii lor ochi, ci să privească în Scriptură. Cum am spus ieri seară, oamenii ar trebui să știe ce a spus regina din Babilon. „Aici este un om cu numele Daniel, care era deja în împărăția tatălui tău. El poate să tâlcuiască necunoscutul.“ Unul ca părinții de la rusalii, era în împărăția lor. El știa să împărtășească orice îndoială.

Acum DOAMNE, lasă ca Duhul Tău să lucreze, căci este lucrător în împărăția Ta de la rusale și în timpul lui Luther și în timpul lui Wesley, în timpul lui Smith sau Alexander Cambells, până în timpul nostru. EL distruge orice îndoială și descoperă toate gândurile. EL a distrus orice îndoială în oamenii din timpul lui Luther care credeau: „Cel drept va trăi prin credință.“ EL a distrus toate îndoielile din mișcarea metodistă, pentru ca ei să se sfințească. În zilele mișcării penticostale ei vorbeau în limbi. Lucrarea Duhului apăruse prin vindecări divine. Toate îndoielile din inimile credincioșilor penticostali au fost împrăștiate. Dar, o DOAMNE, ei au format denominațiuni. Ei au deviat și au primit în mijlocul lor idei omenești. Dar acum Mireasa este chemată afară, așa cum este făgăduit în Sfânta Scriptură. Înaintea lumii s-a citit asta. În fiecare seară vedem adevărul în fața ochilor. O DOAMNE, distruge orice îndoială din inima oamenilor. De ar ieși în grabă, să trăiască sub influența soarelui dreptății, iar apoi să fie primiți în grânarul DOMNULUI, ca să poată fi arsă pleava. Adună-i DOAMNE, astăzi. Te rog în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vă mulțumesc pentru atenție. Dumnezeu să lucreze mai departe în

inimile voastre. Acum vrem să ne rugăm pentru bolnavi și îi rugăm să vină în față pe platformă. Am dat numere de ordine, pentru ca bolnavii să fie chemați. Văd aici oameni neputincioși, care nu au putut să vină să primească un număr de ordine. Aveți nevoie de credință pentru vindecare, așa cum am învățat mai înainte. Dacă vi s-a descoperit, atunci se va întâmpla. Dacă nu vi s-a descoperit, puteți veni într-o duzină de rânduri pentru rugăciune și totuși ar fi degeaba. Asta o știți. Credeți asta? Eu pot să mă rog în genunchi pentru voi, prin punerea mâinilor și să vă ung cu untdelemn și multe altele, dar numai dacă DOMNUL vă descoperă prin har în inima voastră, că deja s-a împlinit, atunci se întâmplă, indiferent dacă sunteți în rând sau nu. Atunci se întâmplă, indiferent de împrejurări. Dacă are cineva un număr de ordine și nu poate veni în față, ridicați vă rog mâna. Bine. Credeți numai!

Azi vin mai mulți în față decât ne așteptam, dar este în ordine. Stați acum în liniște. Ne vom ruga pentru voi, indiferent unde vă aflați. Așteptați până sunteți chemați. Nu vrem ca prea mulți să stea în față, pentru că ascultătorii nu pot privi încoace. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Acum vrem să ne rugăm asupra acestor batiste.

DOAMNE scumpe, aici avem batiste care sunt destinate pentru bolnavi și suferinzi. Chiar acum am vorbit despre credință, DOAMNE. Mă gândesc acum la Cuvântul biblic: „Luptați-vă pentru credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna“ și mă mai gândesc că s-au luat de la Pavel batiste, nu pentru că era ceva deosebit, ci pentru că oamenii aveau credință. Ei erau bărbați ca și noi. Este scris: „Ilie a fost un om ca noi și s-a rugat ca să nu plouă pe pământ.“ O DOAMNE, el s-a rugat, ca oamenii să se pocăiască. TU i-ai descoperit ca să se roage pentru ei, în așa fel ca Cuvântul Tău să se îplinească. Fără îndoială, Tu i-ai dat proorocului o vedenie. DOAMNE, în seara aceasta mă rog pentru acești oameni, pentru vindecare. Eu nu sunt Ilie care a fost luat la cer, dar același Duh care era în el, trăiește în continuare. Așa că noi ne rugăm, scumpe DOAMNE, ca să asculți rugăciunile poporului Tău. Adeverește-Te în timp ce ne rugăm asupra acestor batiste, pentru ca bolnavii și suferinzii, asupra cărora se vor pune, să se vindece.

Tată, noi recunoaștem că suntem o generație muritoare. Noi stăm față-n față cu veșnicia. Lumea s-a stricat de tot. Crime – deja fetele mici sunt batjocorite și tăiate în bucăți. Bărbații poartă părul lung ca femeile

și femeile îl poartă scurt ca bărbații. Ei sunt stricați. Oamenii mor în continuu. Lumea este pe moarte și Biserica este pe moarte. O DOAMNE, adu-ne viața. Adu-ne viața, o DOAMNE – viață de credință. Descoper-o acestor oameni, DOAMNE. Eu pot doar să pun mâinile mele asupra lor și să mă rog pentru ei, dar Tu ești Acela care îi poți vindeca. TU singur îi poți vindeca. Eu mă rog, ca Tu s-o faci, Tată, cu fiecare în parte. Admite-o, în timp ce pun mâinile mele peste ei și mă rog din toată inima. În Numele lui Isus Hristos vindecă-i pe acești oameni. Amin.

Dacă mă mai auziți bine, atunci ridicați mâinile. Ceva mă mișcă, când văd oamenii aceștia pe târgi și în cărucioare rulante, care nu au primit numere de ordine. Dar asta nu înseamnă că numai cei ce au primit vor fi vindecați. Chiar oamenii din adunare pot fi vindecați. Numerele de ordine nu au nimic de spus. Totul este dependent de credința voastră în Dumnezeu. Câți dintre voi știu că acesta este adevărul? Numai credința voastră în Dumnezeu vă poate ajuta. Voi știți că este adevărul. Indiferent cât de religioși sunteți, cât de buni sau de răi, numai dacă prin harul lui Dumnezeu există credință în inimile voastre, altfel nu vă veți vindeca. Câți dintre voi știu că Dumnezeu a făcut deja lucrarea? EL a demonstrat întotdeauna lucrarea Sa prin semne și minuni mari. Voi stați aici în rând pentru rugăciune, dar asta nu înseamnă că voi ați fost aleși de Dumnezeu pentru aceasta. Voi ați primit numere de ordine, de aceea sunteți aici.

Cu o astfel de credință în Dumnezeu și-a început slujba stimatul nostru frate Gerholtzer cu ani în urmă. El credea că Dumnezeu îi vindecă pe bolnavi prin credință. Aceasta nu s-a schimbat încă. Dar în zilele de pe urmă, Dumnezeu a mai adăugat daruri, așa cum a făgăduit. Dumnezeu nu a făcut-o pentru că a fost dator, ci pentru că a promis. Tot ce a promis El, trebuie să facă, pentru că El trebuie să-și țină Cuvântul. EL v-a promis în același fel și vouă; dacă ați putea crede că se va întâmpla. Dacă nu puteți crede, nu se va întâmpla nimic. Eu nu pot să mijlocesc pentru credința voastră, nici voi nu vă puteți lua singuri credința. Dumnezeu trebuie să v-o dăruiască. Credința este un dar de la Dumnezeu. Nu credința voastră, ci credința lui Dumnezeu. Poate este bună credința voastră intelectuală, dar dacă nu vine credința lui Dumnezeu în inimile voastre, nu se va întâmpla nimic. Credința voastră intelectuală poate să înțeleagă lucrarea. Țineți tare de această lucrare

până vă dă Dumnezeu descoperirea în inimă. Credeți pur și simplu până v-o descoperă Dumnezeu.

Voi întrebați: „Frate Branham, ce spui acolo?” Da, așa este. Dumnezeu l-a trimis pe prooroc la Ezechia care i-a spus: „Tu nu te vei vindeca, așa vorbește DOMNUL. Tu vei muri.” Dar regele Ezechia și-a întors capul spre perete și a plâns, iar DOMNUL i-a mai adăugat 15 ani. El s-a rugat DOMNULUI ca să-l asculte. Acest rege era în timpul acela un om politic puternic în lume. Dar era acolo și un prooroc înaintea lui Dumnezeu. Unul era rege după voia lui Dumnezeu, iar celălalt era proorocul lui Dumnezeu. Descoperirea a primit-o proorocul, asta știți și înțelegeți. Pentru ca să înțelegeți cum am predicat acest text de pe poziția Scripturii: „Cum era în zilele Sodomei, așa va fi și în zilele când se va descoperi Fiul omului”, nu în zilele când se va descoperi Biserica, ci în zilele când se va descoperi Fiul omului. Ce înseamnă „a se descoperi”? Înseamnă că El se face de cunoscut. Așa este. EL se face de cunoscut în zilele când Fiul omului se descoperă, așa cum era în zilele Sodomei și Gomorei. Așa este?

Priviți, ce s-a întâmplat atunci. Ei au avut doi mesageri, care s-au dus în Sodoma și Gomora, pentru că acolo mai era un grup de credincioși căldicei. Acești doi trimiși l-au scos pe Lot și familia lui prin predică. Dar Unul a rămas la Avraam și la gruparea lui.

Priviți, niciodată nu am avut în istoria Bisericii, un trimis universal către Biserică, a cărui nume să se sfârșească cu h-a-m. G-r-a-h-a-m are șase litere, însă Abraham are șapte litere. Biserica universală, organizată de oameni, este însemnată prin numărul șase (al oamenilor) și care l-a primit pe trimisul ei. S-au ridicat bărbați ca Knox, Calvin, Sankey, Finney și Moody, dar niciodată cineva cu numele de h-a-m. Acum însă îl au – un trimis de la Dumnezeu, care îi cheamă afară cu toată puterea: „Ieșiți afară, pocăiți-vă – altfel veți muri.”

Dar gândiți-vă! Aleșii, cei aleși dinainte, stăteau sub legământ – Avraam și gruparea lui aveau și ei un trimis. Fiți atenți ce a făcut El. EL le-a dat un semn, pentru că timpul în care urma să cadă foc, era aproape. Și acum va cădea în curând focul atomic, mânia lui Dumnezeu. Acum, acest trimis, a făcut ceva. EL avea spatele întors spre cort, a adevărat promisiunea și descoperise că Sara se îndoise de spusele Lui. EL descoperise gândurile ei și vestise ce se va întâmpla. Așa este? A spus

El că Fiul omului se va descoperi la fel? Credeți că acesta este adevărul?

În invizibila unire a Miresei cu Hristos, trimisul este prezent aici. Isus Hristos este același, ieri, azi și în veci. EL vorbește numai prin proorocii Lui. Așa scrie Biblia: „Nu, DOMNUL Dumnezeu nu face nimic fără Să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi prooroci“ (Amos 3,7). Astfel a lucrat El întotdeauna. EL nu-și schimbă planul Său niciodată. Un prooroc adevărat poate vorbi numai ce îi poruncește Dumnezeu. Așa este? Este adevărat.

Credeți voi că El îmi poate spune ce are femeia care stă înaintea mea, înainte ca eu să mă întorc spre ea? Ea suferă de cancer. Așa este. El se află în pieptul ei. Ea se gândește acum la un băiat. El suferă de slăbiciuni mintale, este foarte nervos și are complicații. Așa este. Crezi tu asta? Este adevărat. Crezi tu acum, că numai credința ta a ajutat, credința ta care este ancorată; că tu ai primit și o vei poseda? Atunci du-te, că DOMNUL Isus te va vindeca. Credeți cu toții din toată inima?

Credeți voi, că fără să privesc această femeie, că DOMNUL Isus poate să-mi spună care este necazul ei? Câți cred asta? Voi știți că nu am văzut-o niciodată. Dacă nu aș fi văzut rochia ei, nici nu aș fi știut dacă înaintea mea este o femeie sau un bărbat. O, dacă ar putea ea crede. Crezi tu, femeie? Aici este pacienta, crezi tu? Dacă este așa, ridică mâna ta. Dacă crezi din inimă, atunci vei avea copilul pentru care te-ai rugat DOMNULUI. Tu te încrezi, tu ai credință în Dumnezeu. Vedenia nu vindecă, ci descoperă numai necazul. Faptele dovedesc credința în prezența lui Dumnezeu. Cuvântul Său se descoperă.

Această femeie cere un lucru mare. Nu un copil, ci ea dorește botezul cu Duhul Sfânt. Eu îți spun ce trebuie să faci. Dacă te lași de fumat, Dumnezeu îți va da botezul cu Duhul Sfânt. Du-te și crede numai. Credeți cu toții? Aveți credință în DOMNUL.

Aici stă un bărbat pe care nu l-am văzut niciodată. Eu nu-l cunosc, dar el are o suferință în pieptul său. Nu demult, el a căzut. Din această cauză are durerea. El nu este de aici – el vine din Arcansas. El este predicator. Du-te acasă și predică Evanghelia. Vedeți, eu nici nu l-am privit pe omul acesta.

Acolo stă o femeie pe care nu o cunosc. Nu am văzut-o niciodată. Dumnezeu o cunoaște. Dacă El îmi va descoperi care este necazul ei sau

altceva despre ea, veți crede cu toții? Prin această lucrare se identifică numai credința și Cuvântul, pe care l-am predicat în seara aceasta. Asta ne-a descoperit Dumnezeu. Acestea sunt lucrările care dovedesc credința noastră. Voi trebuie să aveți doar credință, ca să vă vindecați.

Nici pe femeia de aici nu o cunosc. Dar cunosc pe cineva pe care-l cunoaște și ea, pentru că îl văd aici în fața mea. Ea suferă de dureri de cap. Așa este femeie? Crezi tu că Dumnezeu te va vindeca? Tu ești sora lui Pearry Green. Așa este. Niciodată nu am văzut-o în viața mea. Eu l-am văzut pe Pearry Green că stătea aici și privea spre mine. Crezi? Acum nu știu unde se află Pearry Green. Crezi? Câtă credință ai? Dacă ai putea crede, toate lucrurile ar fi posibile. Dacă nu poți crede, nu se va întâmpla nimic.

Doamna care șade acolo, are păr cărunt și privește spre mine, Îl crezi pe Dumnezeu? Crezi că Dumnezeu îmi poate descoperi la ce te gândești tu acum? Tu ai o tumoare la piept. Crezi că Dumnezeu o poate lua de acolo? Așa este. Să ai credință și încredere. Acum, pe cine a atins ea? Ea a atins haina Lui, ca femeia din Biblie. Voi știți că Biblia învață, că El este un Mare Preot care cunoaște slăbiciunile noastre. Așa este? EL este Marele Preot. EL stă aici. Oamenii se ating acum de EL.

O femeie zveltă, care șade acolo, a ridicat mâna ei. Nu am văzut-o niciodată în viața mea. Ea s-a atins acum de ceva. Asta a fost. Ea s-a rugat lui Dumnezeu. Ea are o durere la piept și în stomac. Dumnezeu te-a vindecat, crede numai. Tu trebuie să crezi. Toate lucrurile sunt posibile celui ce crede.

Mult în spate șade un bărbat care privește spre noi. El suferă de astmă. Crezi tu, domnule, că Dumnezeu te va vindeca? Dacă crezi, Dumnezeu te va vindeca. Tu poți să primești ceea ce te-ai rugat, dacă ai credință.

Acolo șade o femeie cu păr cărunt și privește încoace. Crezi din inimă? Bine, atunci te-a părăsit durerea de la fiere. Să ai doar credință.

Ce crezi tu, care stai aici pe targă? Crezi că DOMNUL te poate vindeca? Dacă El îmi va spune neazul tău, Îl vei crede? Dacă crezi, cancerul te va părăsi și poți să mergi acasă. De ce nu te ridici și îți iei targa să te duci acasă? Ai credință? Veți crede cu toții? De ce nu o faceți chiar acum? A pus Dumnezeu credință în inimile voastre? Ridicați mâinile, dacă Dumnezeu a lăsat să cadă credință în inimile voastre. Ne

vom pune mâinile unii peste alții din tot rândul de rugăciune. Puneți-vă mâinile unii peste alții fără întârziere, în timp ce lucrează Duhul Sfânt. Omul de aici s-a ridicat și fuge acum în dreapta și în stânga și se roagă pentru alții.

Vrem să ne ridicăm acum și să-L lăudăm pe Dumnezeu. Nu mai este necesar să ne rugăm mai departe pentru fiecare în parte. Isus Hristos s-a făcut de cunoscut ca același, ieri, azi și în veci. Indiferent care sunt durerile voastre, dacă Îl credeți, atunci ridicați-vă acum.

Atotputernicule Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov, trimite acum puterea Ta și vindecă acest grup de oameni chiar acum. În Numele lui Isus Hristos. Amin. Lăudat să fie Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.